

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В.Н. КАРАЗІНА
СОЦІОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ПРИКЛАДНОЇ СОЦІОЛОГІЇ ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

К В А Л І Ф І К А Ц І Й Н А Р О Б О Т А

На тему:

"КУЛЬТУРА ВІДМІНИ ЯК МЕДІА ЯВИЩЕ В УМОВАХ ВІЙНИ"

Студентки 4 курсу групи ЗСМК-42
Освітньої програми Медіакомунікації та
зв'язки з громадськістю
Спеціальності Журналістика
Галузі знань Журналістика
Ступеня вищої освіти Бакалавр
Солошенко Діани Юріївни

Науковий керівник Погарська Наталія Василівна
Старший викладач

Розширена шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Голова комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Члени комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

_____ (підпис) (ініціали, прізвище)

_____ (підпис) (ініціали, прізвище)

м. Харків – 2024 рік

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна

Факультет Соціологічний

Кафедра Прикладної соціології та соціальних комунікацій

Рівень вищої освіти Бакалавр

Спеціальність Журналістика

Освітня програма Медіакомунікації та зв'язки з громадськістю

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

_____ **І.О.Солдатенко**
підпис ініціали, прізвище

“ ____ ” _____ 20 ____ року

З А В Д А Н Н Я
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ (ПРОЄКТ)

Солошенко Діани Юріївни
(прізвище, ім'я, по батькові студента)

1. Тема роботи "Культура відміни як медіа явище в
умовах війни"

керівник роботи Погарська Наталія Василівна, старший викладач
(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом по університету від “01” квітня 2024 року №1006-5/574

2. Строк подання студентом роботи 23 травня 2024 року

3. Перелік питань, які потрібно розробити:

1. Провести порівняльний аналіз прояву культури кенселінгу у різних соціальних мережах

2. Визначити, яку роль відіграє культура відміни у формуванні громадської думки.
3. Дослідити соціально-культурні наслідки культури відміни в медійному просторі під час повномасштабного вторгнення.
4. План роботи

№ з/п	Назви етапів роботи
1.	Вибір теми та розробка плану дослідження
2.	Пошук проєктів для аналізу
3.	Збір та аналіз відібраного матеріалу
4.	Визначення основних положень та тенденцій у напрямку дослідження
5.	Аналіз методів та інструментів роботи з даними з відкритих джерел
6.	Вивчення питання впливу
7.	Аналіз тематичних груп медіа текстів культури скасування українського інформаційного простору

5.Дата видачі завдання 21 вересня 2023 року

Студент

_____ *Солош*
підпис

Д. Солошенко
ініціали, прізвище

Керівник роботи

_____ *Н.В.Погарська*
підпис

Н.В.Погарська
ініціали, прізвище

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ КУЛЬТУРИ ВІДМІНИ ЯК МЕДІА ЯВИЩА В УМОВАХ ВІЙНИ	
1.1 Поняття засади культури відміни	6
1.2 Кенселінг як ознака маскульту сучасного розвитку інформаційно- комунікаційних технологій	13
1.3 Культура відміни в медійному просторі під час повномасштабного вторгнення	16
Висновки до розділу 1	20
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ КУЛЬТУРИ ВІДМІНИ, ЯК МЕДІА ЯВИЩА В УМОВАХ ВІЙНИ	
2.1 Тематичні групи медіа текстів культури скасування українського інформаційного простору	22
2.2 Факти кенселінгу в нарації українського міського простору	31
2.3 Соціально-культурні наслідки культури відміни в медійному просторі під час повномасштабного вторгнення	37
Висновки до розділу 2	43
ВИСНОВКИ	47
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	54
ДОДАТКИ	60

ВСТУП

Актуальність дослідження даної теми курсової роботи полягає в тому, що культура відміни є актуальним феноменом сучасного суспільства, який має значний вплив на медійний простір, а також у розумінні та аналізі впливу збройних конфліктів на культурну сферу суспільства. Військові дії не лише змінюють політичну та економічну картину світу, але й суттєво деформують культурне середовище, впливаючи на масове сприйняття, ідентичність, пам'ять та національну свідомість. Розуміння механізмів формування та поширення культури відміни дозволить ефективніше враховувати ці аспекти у військовій стратегії, гуманітарних діях та реабілітаційних програмах після військових конфліктів. Такий аналіз сприятиме збереженню культурної спадщини, захисту прав людини та сприянню мирному врегулюванню конфліктів.

В умовах повномасштабного вторгнення росії в Україну культура відміни в медійному просторі набула нового виміру. З одного боку, вона стала інструментом боротьби з російською пропагандою. З іншого боку, вона призвела до деструктивних наслідків, таких як ксенофобія, цензура та обмеження свободи слова.

Дослідження культури відміни в медійному просторі під час повномасштабного вторгнення дозволяє глибше зрозуміти її природу, форми та методи, а також соціально-культурні наслідки. Це дослідження може бути корисним для розробки рекомендацій щодо подолання негативних наслідків культури відміни та сприяння її позитивному розвитку.

Дослідженням даної теми займалися ряд науковців, серед яких варто відмітити: Булавін Д., Морі С., Воронцова О., Гончаренко А., Терещук Г., Ізвоцікова А., та інші.

Мета дослідження. Аналіз культури відміни як медіа явища в умовах війни.

Під час дослідження поставленої мети було розкрито наступні завдання дослідження:

- Охарактеризувати поняття засади культури відміни;
- Розкрити кенселінг як ознаку маскульту сучасного розвитку інформаційно- комунікаційних технологій;
- Проаналізувати культуру відміни в медійному просторі під час повномасштабного вторгнення;
- Проаналізувати тематичні групи медіа текстів культури скасування українського інформаційного простору;
- Провести аналіз фактів кенселінгу в нарації українського міського простору;
- Дослідити соціально-культурні наслідки культури відміни в медійному просторі під час повномасштабного вторгнення.

Об'єкт дослідження. Культура відміни в медійному просторі під час повномасштабного вторгнення.

Предмет дослідження. Форми, методи та соціально-культурні наслідки культури відміни в медійному просторі під час повномасштабного вторгнення.

У дослідженні "Культура відміни як медіа явище в умовах війни" використано різноманітні загальнонаукові методи, які дозволили глибше зрозуміти та проаналізувати це явище в контексті воєнних конфліктів. Метод аналізу використовувався для розкриття основних аспектів культури відміни, виявлення її особливостей та впливу на суспільство у воєнний період. Синтез дозволив об'єднати різні аспекти культури відміни в цілісне уявлення, визначити її роль та значення у контексті війни. Зіставлення було використане для порівняння різних проявів культури відміни, виявлення спільних та відмінних рис, а також для встановлення закономірностей її розвитку. Абстрагування було використане для виділення основних характеристик культури відміни, відокремлення її від інших аспектів

воєнного конфлікту та підкреслення її важливості для суспільства. Історичний метод був застосований для вивчення розвитку культури відміни протягом різних періодів. Ці методи дозволили глибше дослідити та розкрити проблематику культури відміни у контексті воєнних дій, а також визначити її актуальність для сучасного суспільства.

Структура роботи: вступ, два розділи, шість підрозділів, висновки до розділів, загальні висновки та список використаних джерел в загальній кількості 21 шт. Загальний обсяг роботи становить 58 сторінок.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ КУЛЬТУРИ ВІДМІНИ ЯК МЕДІА ЯВИЩА В УМОВАХ ВІЙНИ

1.1 Поняття засади культури відміни

Останнім часом концепція "cancel culture" набула значної популярності. Це визначається як коли група людей приймає рішення про "скасування" певної особи чи продуктів, пов'язаних з нею, через їхні дії або висловлення, які викликають гнів або негативну реакцію в громадськості. Зокрема, у соціальних мережах кенселінг стає поширеним явищем, де користувачі масово атакують та цькувати об'єкти свого невдоволення. Причини цього можуть бути різноманітні, включаючи невдалі висловлювання, спірні дії або навіть расистські коментарі. Як наслідок, об'єкт кенселінгу часто втрачає роботу, друзів, соціальні зв'язки, а в деяких випадках навіть стикається з серйозними наслідками для свого життя.

"Культура скасування" розглядається як сучасна форма остроганізму, де завдяки тиску суспільства конкретна особа або компанія можуть бути відкинуті поза соціальні та професійні межі.

Культура відміни являє собою концепцію, яка стверджує, що різні культури мають різні цінності, норми та поведінки. Ця концепція ґрунтується на ідеї, що культура є складним і багатогранним феноменом, який формує спосіб життя людей [1].

"Кенсел культура" у широкому розумінні - це соціальний протест проти нетолерантної та відверто відхильної поведінки, яка офіційно не засуджується законодавством, але вважається неприйнятною з моральної точки зору. У вужчому сенсі це метод впливу на суспільство через моральне засудження відомих осіб.

Також "cancel culture" варто розглядати, як відмову від підтримки когось чи чогось після обурливого вчинку. Це поняття часто називають народним правосуддям і розглядають як інструмент, здатний забезпечити покарання шляхом ігнорування.

Кенселінг може стосуватися різних об'єктів: окремих осіб, гуртів, колективів, брендів, корпорацій, а навіть цілих держав. Наприклад, "Золотий глобус", друга за престижністю кінопремія після "Оскара", зазнає великих труднощів: багатьох її організаторів звинувачують у корупції, низькому професіоналізмі та навіть дискримінації. Цю відому премію сильно критикують різні ЗМІ, лідери думок, а також кінозірки. Наприклад, Том Круз, відомий актор, повернув три свої статуетки, які були йому вручені раніше, а телеканал NBC відмовився від трансляції цьогорічної церемонії нагородження. Цей факт є яскравим прикладом вже досить поширеної в світі cancel culture - рішення суспільства щодо "скасування" відомих селебрітіз, різних компаній, світових або локальних брендів, а іноді це може стосуватися навіть звичайних користувачів соцмереж.

Культура відміни зародилася в США, проте поступово практика розширилася тією чи іншою мірою на інші країни.

Вона є відносно новим феноменом та відображає комунікативну практику, сформовану серед користувачів медійного простору. Кембриджський словник дає таке визначення: «культура скасування – це така поведінка у суспільстві чи групі, особливо у соціальних мережах, у яких прийнято повністю відкидати чи припиняти підтримувати когось за те, що вони сказали або зробили щось, що є образливим для вас» [2].

Культура відміни виникла як масова реакція на поведінку знаменитостей (celebrities), які порушують норми поведінки, зафіксовані в праві, або поведінкові очікування, що більш широко трактуються, характерні для культури конкретного суспільства .

Поняття "культура скасування" дійсно вийшло на передній план в останні роки, зокрема завдяки впливу соціальних мереж та розповсюдженню нових комунікаційних технологій. Визначено, що це поняття виникло у 2014 році, коли в одній із серій реаліті-шоу «Кохання та хіп-хоп: Нью-Йорк» учасниця сказала своєму партнеру: "Тебе скасовано" ("You are cancelled"). Цей вислів став широко відомим та швидко набув популярності, особливо в соціальних мережах, де користувачі використовували його для висловлення незадоволення чи осуду.

Однак, при дослідженні цього явища можна помітити схожість із поняттям "остракізм". Остракізм і "культура скасування" обидва є методами відкидання або виключення особи чи групи з соціального оточення через їхні дії або погляди. Остракізм має свої корені в давній історії, особливо в давньогрецьких полісах, де цей метод використовувався як засіб політичного боротьби та контролю над демократією.

Перша згадка про суд остракізму, що представляв собою політичний процес, має місце у V столітті до н.е. у місті Афіни, де громадяни голосами вирішували питання вигнання людей, шляхом написання їх імена на табличках, остракони (остраки) - черепки посуду з глини. Особи, яких вважали дуже могутніми або небезпечними для міста, висилалися на десять років загальним голосуванням. Деякі найвідоміші особи, які мали вплив на історію Греції через остракізм, стали жертвами та понесли втрати. Проте ця процедура також була яскравим прикладом могутності звичайних людей, що боролися з проявами зловживання владою, що безперечно мало місце в історії афінської демократії. Відомий грецький вчений Арістотель визнавав, що фактичне становлення такого явища як остракізм як процесу відбулося ще в далекому 508 р. до н.е. при правлінні Клісфені, основна ціль якого була в тому, щоб запобігти тиранії, яку могла дозволити собі окрема особистість.

Рішення про застосування суду остракізму до людей приймали лише раз на рік. Голосування завжди проводили анонімно, і особистість, яка

набирала більшість голосів, піддавалася процедурі ostracism. Ці рішення не підлягали будь-якому оскарженню. Людині, що набрала більшість голосів, давали лише 10 днів для того, щоб закінчити справи, а після цього вона в обов'язковому порядку була зобов'язана залишити місто і вже ніколи до нього не повертатися протягом 10 років. Варто зазначити, що особистість, до якої застосовували процедуру ostracism, зберігала своє громадянство, а майно, що належало особисто їй, ніхто не конфіскував. Отже, в первісному значенні термін ostracism розуміли як випровадження чи вигнання особи.

Таке вигнання не розглядалося як постійне, оскільки іноді деякі вигнанці поверталися, але тільки після відбуття покарання та підтвердження свого бажання продовжувати життя в суспільстві. Цей факт може свідчити про те, що голосування нерідко було спрямоване саме проти політики певної особистості, а не стосувалося інших аспектів, і що такі голосування відбувалися за участю тих, хто мав у такому рішенні свій інтерес. Таким чином, можна стверджувати, що дане явище було відносно справедливим і стало передумовою переформатування тодішнього ostracism в сучасний кенселінг.

Отже, порівнюючи ostracism і кенселінг, можна помітити декілька схожих рис у цих явищах. Кенселінг можна розглядати як більш «легку» форму ostracism, яка відповідає рівню розвитку сучасного суспільства. Зараз людство поступово відходить від страху перед засудженням з боку суспільства, і представники різних поглядів вже не реагують так різко на критику.

Проте, це узагальнення не є абсолютним. Реакція на кенселінг може варіюватися залежно від конкретної ситуації. Важливо враховувати, що обурливий зміст висловлювань медійних особистостей щодо гендерного позиціонування чи інших чутливих питань не можна знецінювати. Кожна ситуація потребує окремого аналізу, і важливо розрізняти між вираженням

власної думки та недопустимою поведінкою, наприклад, фізичними сексуальними домаганнями.

Таким чином, хоча "культура скасування" є відносно новим явищем, вона має свої аналогії в історії, зокрема в остракізмі, що показує, що подібні методи соціального відкидання та виключення існують протягом багатьох епох.

У деяких країнах це словосполучення було відзначено як фраза року (у 2019 [3] та 2020 рр.[4]).

Соціальний психолог Джонатан Хайдт і Грег Лукіанофф зауважили, що культура відміни, як феномен виникла внаслідок утворення так званого «культу безпеки» в американських університетських кампусах та містечках, що декларує нетерпимість та табуованість до будь-якої думки, яку можна інтерпретувати як расистську, сексистську чи трансфобну. Професор медіа-досліджень в Університеті штату Мічиган Кейт Н. Хемптон зауважила, що подібна практика лише призводить до поділу американського суспільства та наростання ворожості між протилежними ідеологічними таборами, але при цьому «культура відміни» ніяк не впливає на зміну думки на користь її прихильників. Дослідник засобів масової інформації Єва Ін описала користувачів, які відносять себе до представників культури відміни, як «типові маргінальні голоси», що голосно кричать в інтернеті, протиставляючи себе культурі більшості [5].

Професор Університету штату Мічиган Ліза Накамура назвала культуру відміни прагненням контролювати свободу думок, користуючись владою, даною соціальними мережами[6; 7, с. 638]. Професор Єльського університету Джошуа Кноб стверджує, що публічне засудження неефективне, оскільки проти жертви виноситься миттєвий вирок, і майже не розібравшись у ситуації, її оголошують злочинцем, або персоною нон-грата. На думку Кноба, «культура відміни» має протилежний ефект на сторонніх спостерігачів, підштовхуючи їх швидше поспівчувати жертві та виробляючи упереджене

ставлення до цінностей, які проштовхують прихильники «відміни». Кноб стверджував, що натомість варто акцентувати особливу увагу на позитивних діях, яке зустрічатиме підтримку у більшості[8]

Ціла низка акторів, письменників, публічних постатей постраждали від культури відміни, оскільки крім морального засудження їх «відміна» призвела до матеріальних витрат – втрати контрактів, звільнення, зіпсованої репутації.

Досить швидко практики культури відміни поширилися на сферу політики[9]. Такому розвитку сприяло те, що політики, політичні інститути, партії та рухи активно використовують соціальні мережі для просування своїх ідей, поширення інформації про свою діяльність та прямого спілкування з прибічникам чи виборцям.

Блокування акаунтів Д. Трампа в соціальних мережах після штурму Капітолія в січні 2021 р. [10] була оцінена політиком і його прихильниками як «відмінна», однак це було не результатом масової дії користувачів мереж, а санкцією їхніх власників. Культура скасування використовувалася для суспільної мобілізації політичних рухів #MeToo [11] та #BlackLivesMatter [12] і стала важливим елементом антиколоніального дискурсу.

Існує кілька причин, чому культура відміни поширилася в медійному просторі України. Соціальні мережі дали людям можливість легко спілкуватися та обмінюватися інформацією. Це призвело до того, що люди стали більш чутливими до думок інших і більш готовими критикувати тих, хто висловлює думки, з якими вони не згодні.

В Україні останніми роками спостерігається зростання політичної нестабільності. Це призвело до того, що люди стали більш поляризованими і більш готовими критикувати тих, хто підтримує протилежну політичну силу.

Західні медіа часто використовують культуру відміни для критики політичних діячів і знаменитостей. Це призвело до того, що українські медіа також почали використовувати культуру відміни.

Культура відміни може мати як позитивний, так і негативний вплив на медіа-простір України. Позитивний вплив полягає в тому, що культура відміни може призвести до того, що люди будуть більш обережні у своїх висловлюваннях і будуть уникати висловлювання думок, які можуть бути образливими для інших. Це може призвести до більш політкоректного та толерантного медіа-простору.

Негативний вплив в свою чергу, полягає в тому, що культура відміни може призвести до того, що люди будуть боятися висловлювати свої думки, навіть якщо вони є правдивими і справедливими. Це може призвести до цензури та обмеження свободи слова.

Сучасна культура відміни, що сформувалася як реакція на ліберально-політичний конструкт, стає важливим аспектом сучасного суспільства. Вона коріниться в ідеях толерантності та рівноправ'я, але, на жаль, може витіснити альтернативні точки зору [13].

Непересічність цього явища визначається не лише силовими тенденціями ліберальної демократії, але і активністю громадськості, що реагує на несприятливі висловлення.

Зростання впливу ліберальної демократії може супроводжуватися інтенсифікацією культури відміни, але важливо знайти баланс між захистом прав на свободу висловлення та захистом вразливих груп. Виникає необхідність у розробці ефективних норм та правил для врегулювання цього конфлікту та захисту різноманітності поглядів.

Навіть у вимірах сучасної культури відміни, є надія на те, що розуміння та компроміс зможуть знайти своє місце у політичному діалозі. Можливо, за допомогою правових норм та регулювань, можна буде забезпечити баланс між захистом прав громадян та свободою висловлення.

Повний підрив культури відміни та зміна парадигми можуть наступити лише за нових політичних систем із зміненими цінностями.

Однак неважливо, які перетворення чекають нас у майбутньому, важливо залишати інтернет відкритим простором для свободи слова та обміну ідеями.

1.2 Кенселінг як ознака маскульту сучасного розвитку інформаційно-комунікаційних технологій

Кенселінг не оминає й мистецьку сферу. У 2017 році в кінематографічній галузі світу почався вищезгаданий рух #MeToo, який набув широкого визнання. Цей рух став реакцією на скандали, пов'язані з сексуальними домаганнями та зґвалтуваннями, в яких звинувачувалися відомі особистості. Один з таких скандалів спалахнув навколо відомого продюсера Гарві Вайнштейна. Наслідком масових громадських рухів стало звільнення та засудження його до двадцяти трьох років тюремного ув'язнення. Цей випадок став символом боротьби з сексуальним насильством та піднесенням теми гендерної рівності в мистецькому світі.

У 2017 році також відбулася подібна ситуація з відомим американським актором Кевіном Спейсі, якого звинуватили у сексуальних домаганнях. Це призвело до широкого обурення громадськості та осуду за його аморальну поведінку. У результаті актор втратив роботу, його виключили з продовження зйомок серіалу "Картковий будинок", а компанія Netflix припинила з ним співпрацю. Було прийнято рішення вирізати всі сцени з фільмів з його участю, включаючи "Усі гроші світу". Цей випадок також став важливим етапом у русі за підвищення стандартів моралі та етики у кінематографічній індустрії.

У 2018 році американського режисера Вуді Аллена скасували громадсько після того, як його дочка виступила з обвинуваченням у зґвалтуванні, що сталося чотири роки тому. Ця історія стала причиною широкого бойкоту та зневаги до фільмів цього талановитого режисера. На той момент він керував зйомками фільму "Дощовий день у Нью-Йорку", в якому одну з головних ролей виконував актор Тімоті Шаламе. Після виникнення цих обвинувачень Шаламе опублікував пост в Instagram, у якому заявив, що весь гонорар, отриманий за роботу у цьому фільмі, буде перерахований у три фонди, один з яких займається боротьбою з сексуальними домаганнями.

Джеймс Ганн, режисер "Стражів Галактики", також став об'єктом кенселінгу через десятирічні дописи у Twitter, де він непристойно жартував на тему страждань та бід людського суспільства, таких як хвороби, терористичні акти і педофілія. Це призвело до його звільнення з посади режисера фільмів "Стражі Галактики" компанії Disney. Після цього почалася тривала процедура пошуку нового режисера, і думки фанатів розділилися: деякі вважали, що ніхто не зможе замінити Ганна, а інші вважали, що він не має права продовжувати працювати над фільмом.

Після того, як виявилось, що Джеймс Ганн мав багато років тому провинились за свої пости у Twitter, йому була запропонована можливість повернутися до студії Disney та продовжити роботу над наступним фільмом "Стражі Галактики". Ганн відновив співпрацю із студією та успішно завершив роботу над фільмом.

На сьогоднішній день Джеймс Ганн працює в Warner Bros. Discovery на посаді співголови та одного з генеральних директорів DC Studios. Його талант та вміння знайти спільну мову зі студіями роблять його важливою фігурою у світі голлівудського кіно.

Улюблена письменниця дітей та підлітків по всьому світу, Джоан Роулінг, опинилася в центрі кенселінгових обвинувачень через свої висловлювання, які були сприйняті як трансфобні. Спочатку хештег

#RIPJKRowling поширився в соціальних мережах, а неправдиві повідомлення про смерть письменниці робили ситуацію ще більш напруженою. Крім того, нова книга "Troubled Blood", опублікована під псевдонімом Роберт Гелбрейт, спричинила нові звинувачення через сюжет, в якому детектив розслідує злочин, скоєний чоловіком, який переодягається в жінку і вбиває жінок.

Цей приклад показує, що літературні твори можуть впливати на формування стереотипів та упереджень, особливо коли стосуються тем, які є чутливими для певних соціальних груп. Проте, варто зауважити, що процес кенселінгу, зокрема у випадку Роулінг, супроводжується жорстокістю та неповагою до об'єкту уваги. Це виявляється не лише в онлайн-атаках, але і у офіційних публічних засудженнях, які призвели до позбавлення письменниці премії в царині прав людини.

Історія кенселінгу демонструє, як інтернет-спільнота може відреагувати на особисту думку людини, особливо у випадках, коли ця думка не відповідає загальноприйнятим нормам або є сприйнятою як образлива. Кейс з Тейлор Свіфт і її альбомом "Folklore" показує, що фанати можуть агресивно реагувати на негативні відгуки критиків, навіть до такої міри, що дійшли до загроз та нападів на критика. Це ілюструє, як кенселінг може стати наступом на демократичні цінності, зокрема свободу слова та вираження особистої думки.

Інший приклад з Ланою Дель Рей показує, як дискусії у публічному просторі можуть виходити за межі конструктивної критики. Звинувачення в расизмі, що спрямовані проти співачки через її коментарі та обкладинку альбому, свідчать про те, як кенселінг може перетворитися на звинувачення та атаки без належних підстав. У цьому випадку, замість конструктивної дискусії, виникли недоречні обвинувачення, які можуть призвести до негативних наслідків для публічних особистостей та загального клімату в інтернет-спільноті.

Публічні скандали, подібні тим, що виникли навколо Лани Дель Рей та Джеймса Ганна, дійсно можуть мати потенціал стати ситуацією кенселінгу, особливо якщо вони спричиняють шкоду репутації особистості та порушують загальноприйняті моральні та етичні стандарти. У таких випадках знаменитості можуть втратити публічну підтримку, бути звільненими з роботи, а їх творчість може бути припинена або навіть цензурована.

Кенселінг демонструє, наскільки суспільство стає вимогливим у відношенні до моральних інтересів та вчинків публічних особистостей. Соціальні медіа виявляють інформаційні недоліки, підсилюючи слова та роблячи невеликі коментарі гучними заявами, які можуть призвести до серйозних наслідків для особистості.

Важливо враховувати, що кенселінг може бути як тривалим, так і короткочасним явищем, залежно від реакції громадськості, зусиль самої особистості та контексту ситуації. Іноді знаменитості можуть виправити свої помилки та відновити довіру громадськості, а іноді вони можуть назавжди втратити свій статус та популярність.

У кінцевому підсумку кенселінг відображає глибокі зміни в суспільних стандартах та цінностях, а також роль і вплив соціальних мереж на формування суспільної думки та публічної дискусії.

Кенселінг може здійснюватися навіть у випадках, коли особа вже померла, і це може впливати на її репутацію та спадок. У випадку Майкла Джексона ситуація стала складною після виходу документального фільму «Залишаючи Неверленд», де двоє чоловіків звинуватили співака в сексуальних домаганнях, що відбувалися в їх дитинстві. Це призвело до гострої дискусії у соціальних мережах та серед громадськості, а також до вилучення його музики з деяких медіа-платформ.

Однак, варто зазначити, що кенселінг має свою вірусну природу і може бути несправедливим у випадках, коли звинувачення не підтверджені достатніми доказами або коли особа, яку вони стосуються, не має можливості

відповісти через відсутність або смерть. Такі обвинувачення можуть шкодити репутації та спадковості людини навіть після її смерті.

Важливо розрізняти ситуації, де заслугове на осуд певні дії особи, включаючи злочини або неприйнятну поведінку, від тих, де кенселінг може бути результатом масової паніки або необґрунтованої громадської думки. Кожен випадок потребує об'єктивного розгляду та врахування всіх обставин.

1.3 Культура відміни в медійному просторі під час повномасштабного вторгнення

Під час повномасштабного вторгнення в Україну культура відміни в медійному просторі України посилилася. Це пов'язано з такими факторами, як зростання політичної нестабільності та поляризованості суспільства. Військова агресія росії проти України ще більше загострила політичну ситуацію в країні. Це призвело до того, що люди стали більш чутливими до думок інших і більш готовими критикувати тих, хто підтримує протилежну політичну силу.

Західні медіа часто використовують культуру відміни для критики політичних діячів і знаменитостей. Це призвело до того, що українські медіа також почали використовувати культуру відміни.

Культура відміни в медійному просторі України проявляється в різних формах. Люди часто використовують соціальні мережі для того, щоб критикувати тих, хто висловлює думки, які вважаються не популярними або образливими. Критика може приймати різні форми, від особистих образ до закликів до бойкоту.

Люди можуть закликати до бойкоту продуктів або послуг, пов'язаних з людьми, які стали об'єктом культури відміни. Це може призвести до фінансових втрат для компаній, які пов'язані з такими людьми. Також люди можуть бути звільнені з роботи за висловлювання, які вважаються не

популярними або образливими. Це може призвести до втрати роботи та матеріальних труднощів. Вплив культури відміни на медіа-простір України є складним і неоднозначним. Це явище може мати як позитивний, так і негативний вплив на суспільство.

Одним з перших активних користувачів соціальних мереж серед українських політиків став Юрій Луценко, тодішній Генеральний прокурор України. У 2012 році він зареєструвався в Facebook і почав активно вести сторінку, публікуючи новини, коментарі до поточних подій і особисті думки [14].

Культура відміни в Луценка - це явище, що характеризується застосуванням критики та осуду до людей, які висловлюють думки, які вважаються не популярними або образливими.

Луценко є одним з українських політиків, які найбільш часто зазнають культури відміни. Він часто критикує владу, олігархів і інших впливових людей. Його критика часто буває гострою та різкою, що призводить до того, що його критикують у відповідь.

У 2022 році Луценко заявив, що колишній президент Порошенко причетний до постачання зброї бойовикам на Донбасі. Ця заява викликала критику з боку партії "Європейська солідарність", яку очолює Порошенко[15].

Луценко не є єдиним українським політиком, який зазнає культури відміни. Однак він є одним з тих, хто найбільш часто стає її об'єктом.

Арестович А.М. також є однією з найвідоміших фігур в українському медійному просторі. Він відомий своїми яскравими та емоційними виступами, в яких часто висловлює гострі та критичні думки. Це призвело до того, що Арестович став об'єктом критики з боку різних верств суспільства.

Одним із найвідоміших випадків культури відміни Арестовича став скандал, який виник у 2022 році після його заяви про те, що Україна повинна бути готова до окупації частини своєї території[16]. Ця заява викликала

обурення у багатьох українців, які вважали, що вона є капітулянтською. Арестович був змушений вибачитися за свою заяву.

Іншим прикладом культури відміни Арестовича стала критика його за те, що він часто робить смішні або нетактовні висловлювання. Наприклад, він неодноразово жартував про війну в Україні, що викликало обурення у багатьох людей. Арестович також був змушений вибачитися за свої висловлювання.

На нашу думку, культура відміни Арестовича є наслідком того, що він є популярною фігурою, яка має велику аудиторію. Його висловлювання часто стають предметом обговорення в соціальних мережах, де люди можуть легко спілкуватися та обмінюватися інформацією. Це призвело до того, що Арестович став об'єктом критики з боку різних верств суспільства.

Фаріон І.Д. також є однією з найвідоміших фігур в українському мовному середовищі. Вона відома своїми радикальними поглядами на мовну політику України. Фаріон є прихильницею української мови та культури, і вона часто критикує використання російської мови в Україні.

Одним із найвідоміших випадків культури відміни Фаріон став скандал, який виник у 2022 році після її заяви про те, що всі українці, які не володіють українською мовою, є "мовними маргіналами"[17]. Ця заява викликала обурення у багатьох українців, які вважали, що вона є дискримінаційною. Фаріон була змушена вибачитися за свою заяву.

Фаріон є однією з найвідоміших і найконтроверсійніших фігур в українському суспільстві. Її висловлювання часто стають предметом обговорення і критики. Культура відміни є одним із способів, яким люди реагують на її висловлювання.

Цей випадок є яскравим прикладом того, як культура відміни може призвести до негативних наслідків. Заява Фаріон була сприйнята як дискримінаційна і викликала обурення у багатьох українців. Це призвело до

того, що Фаріон була змушена вибачитися і до того, що вона продовжує викликати неоднозначну реакцію в українському суспільстві.

Сьогодні кожна медійна особа має зрозуміти, що він є активним бійцем у медійному просторі.

Тому самому, який формує масову свідомість та моделює поведінку і представників українського суспільства, і громадян країн-союзників та нейтральних держав, і навіть мешканців країни-агресора.

Варто розуміти, що з часом затягування війни, неминуче зростатиме розчарування людей від жахливої реальності, як такої. І на цьому тлі ворогові дуже легко буде вклинитися в інформаційний порядок денний, нав'язати українському суспільству власну точку зору на ситуацію, а за цим – й стимулювати його до деструктивних дій.

Розглянуті приклади показують, що культура відміни є серйозним явищем, яке може мати значний вплив на медіа-простір України, адже під час конфліктів та війн важливу роль відіграє медійний простір, де різні культури, переконання та інтереси можуть зіткнутися.

Здебільшого, це завжди в першу чергу стосується роботи медіа, розповсюдження інформації, пропаганди та взаємодії громадськості. Медійний простір може бути потужним інструментом під час конфліктів та війн. Важливо бути обізнаним про те, як він використовується, і критично ставитися до інформації, яка отримується.

Висновки до розділу 1

Розглянуто концепцію культури відміни, її походження та поширення, особливості в контексті медійного простору, аналогії з історичним явищем остракізму, а також вплив на сучасне суспільство. Переваги та недоліки культури відміни розглянуті з погляду її впливу на свободу слова та рівноправ'я. Висновок полягає в тому, що при необхідності захисту прав на

свободу висловлення, важливо зберегти баланс між цим та захистом вразливих груп, а також розробляти ефективні норми та правила для врегулювання конфлікту та захисту різноманітності поглядів у сучасному суспільстві.

Кенселінг, або публічне засудження та відкидання особистостей або творів у зв'язку з їхніми діями або висловлюваннями, став значущим явищем в сучасному суспільстві, особливо в мистецькій сфері. Відомі випадки, такі як скандали з Гарві Вайнштейном, Кевіном Спейсі та Вуді Алленом, підштовхнули громадськість до активного виступу проти сексуального насильства та для підвищення стандартів моралі та етики. Проте, кенселінг також може стати об'єктом критики за свою жорстокість та недостатню обґрунтованість. Сприйняття кенселінгу може різнитися залежно від контексту, іноді воно може призвести до позбавлення популярності та репутації, а іноді - до змін у способі сприйняття та розумінні проблем суспільства. У кінцевому підсумку, кенселінг відображає еволюцію суспільних стандартів та взаємозв'язок між суспільними цінностями та мистецькою сферою.

Україна переживає складний період політичної нестабільності через військову агресію Росії, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки. Цей контекст зумовив появу культури відміни в українському медійному просторі. Вона проявляється у формі критики та осуду людей за висловлення непопулярних або образливих думок. Це може мати різні наслідки, включаючи фінансові втрати для компаній і втрату репутації для особистостей. Українські політики, такі як Юрій Луценко, та громадські діячі, наприклад, Ірина Фаріон, часто стають об'єктами цієї культури. Важливою задачею для громадян є критичне ставлення до інформації, що отримується через медійний простір, та розуміння його потенційного впливу на суспільство.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ КУЛЬТУРИ ВІДМІНИ, ЯК МЕДІА ЯВИЩА В УМОВАХ ВІЙНИ

2.1 Тематичні групи медіа текстів культури скасування українського інформаційного простору

Сучасні засоби масової інформації, зокрема Інтернет, YouTube, Instagram і Facebook, мають величезний вплив на суспільство. Телебачення також залишається важливим, але поступово поступається новим медіа. Частина інформації, яку ми споживаємо через ЗМІ, має вторинний характер і містить авторську оцінку подій. Це може призводити до нав'язування певних точок зору аудиторії. У сучасному інформаційному суспільстві пересічний громадянин стає мішенню для інформаційного впливу, який може схилити його до прийняття певних поглядів або дій. Масмедіа мають значний потенціал для маніпуляції та впливу на установки, моделі поведінки та сприйняття дійсності. Установки, утворені під впливом ЗМІ, виховання та досвіду, визначають відношення людини до різних явищ і подій в суспільстві, що може виявлятися в її діях та реакціях на них.

Установки визначають напрям дій та спосіб сприйняття і мислення. Проте різні установки не мають однакового впливу на пояснення поведінки. Орієнтація особистості залежить від багатьох соціальних установок, що відображають різні аспекти суспільного життя. Ці установки мають велике значення для індивіда і можуть мати різний рівень стабільності. Серед них політичні установки займають верхню позицію в ієрархії. Вони характеризуються високою стійкістю, що робить їх особливо важливими у визначенні орієнтації особистості. Політичні установки формують основу для інших установок і забезпечують внутрішню стійкість орієнтації. Таким

чином, поведінка людини під впливом різних умов значною мірою визначається її політичною орієнтацією.

Сучасні медіа є необхідним елементом демократичного розвитку суспільства, але одночасно вони становлять і загрозу через збільшення маніпулятивних можливостей. Існування соціальних медіа розширює цей вплив, адже вони стають платформами, де інформація швидко поширюється, а вплив на громадську думку може бути суттєвим. На сучасному етапі кенселінг російської культури відбувається на різних рівнях, починаючи від традиційних медіа (телебачення, радіо, преса), і закінчуючи блогерськими платформами та мемами, які візуалізують суттєві інформаційні теми.

У сучасних медіа, люди вже не лише споживають інформацію, а й стають активними виробниками контенту. Це означає, що межа між виробниками та споживачами інформації поступово зникає. Завдяки розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, кожен може створювати, редагувати та поширювати власний контент через соціальні мережі, блоги, відеохостинги та інші платформи.

Щодо кенселінгового контенту, ми спостерігаємо його появу на різних рівнях функціонування інформаційних потоків. Це означає, що кенселінговий контент може бути створений як професійними журналістами та медіа організаціями, так і звичайними користувачами соціальних мереж. Такий контент може бути поширений через різноманітні канали комунікації, включаючи традиційні ЗМІ, соціальні мережі, форуми та інші інтернет-платформи.

Контент у соціальних медіа має свої особливості, які прямо пов'язані з його функціонуванням. Важливим аспектом є рівень достовірності інформації, оскільки головне завдання журналістики полягає у повідомленні соціально значущих, актуальних та правдивих фактів. Однак, у контексті соціальних медіа, де кожен користувач може створювати та поширювати контент, цей рівень може коливатися.

Також важливо розглянути питання кенселінгу, яке стає актуальним в цьому контексті. Коли мова йде про кенселінг у соціальних медіа, виникає потреба в розрізненні правдивої та неправдивої інформації. Використання соціальних медіа для кенселінгу може мати серйозні наслідки, оскільки неправдива інформація може швидко поширюватися та впливати на громадську думку. Тому важливо, щоб користувачі були критичними до інформації, яку вони зустрічають у соціальних медіа, та перевіряли її достовірність перед тим, як ділитися нею.

У сучасній медіагалузі спостерігається концептуально новий підхід до створення медійного контенту. Продукування контенту тепер вимагає опрацювання великої кількості даних з різних джерел інформації. Пошук тем для контенту та способів їх викладу постійно модифікується, враховуючи зміни в споживчих преференціях та технологічних можливостях.

Сприйняття різних інформаційних потоків через різні медіа має свої особливості і переконливі можливості. Різноманітність форматів та каналів передачі інформації дозволяє досягти різноманітних аудиторій та досягти різних цілей комунікації. Водночас, ця різноманітність може створювати виклики для сприйняття та розуміння інформації, оскільки кожен медіум має свої унікальні характеристики та специфіку.

Зробивши висновок, можна сказати, що контент різних типів медіа, хоча має спільні риси, такі як спрямованість на аудиторію та комунікацію інформації, також має свою унікальну специфіку, рівень довіри та взаємодії з глядачами, читачами або слухачами. Щодо кенселінгу російської культури, різні медіа мають різні потужності та тематичне спрямування.

Наприклад, сучасні українські телеграм-канали зазвичай ефективно взаємодіють зі своєю аудиторією, швидко поширюючи інформацію, навіть якщо вона не завжди перевірена. Такі канали часто фокусуються на актуальних подіях і швидко реагують на новини. З іншого боку, традиційні медіа, такі як телебачення та газети, зазвичай працюють як дзеркало,

стараючись відтворити дійсність з максимальною точністю. Це означає, що вони витрачають більше часу на перевірку інформації перед публікацією або висловленням.

Соціальні медіа, такі як Facebook та Twitter, зазвичай реагують на новини миттєво, дозволяючи користувачам отримувати інформацію в реальному часі. Однак, така швидкість може впливати на точність інформації. З іншого боку, традиційні медіа зазвичай забезпечують більшу достовірність, оскільки вони піддають інформацію більш ретельній перевірці перед публікацією.

Отже, різні типи медіа відіграють важливу роль у поширенні інформації та формуванні громадської думки, кожен з них має свої переваги та обмеження.

У сучасному світі різноманітні медіа визначають свої унікальні характеристики та вимоги до контенту. У соціальних мережах ключове значення мають стислість інформації та вмiле позначення теми, що дозволяє користувачам швидко сприймати та обмінюватися нею. Журнали надають перевагу аналітичності, різноманітності жанрів та яскравості зображень, що створює привабливу інформаційну оболонку. Газети відрізняються чіткою структуризацією та оперативністю у поданні матеріалів. На веб-сайтах акцент робиться на змістовність відео та інтерактивність, що залучає аудиторію до взаємодії.

У контексті культури скасування важливо використовувати різноманітні ресурси, починаючи від традиційних друкованих видань і закінчуючи блогерством. Це дозволяє досягти більш широкого охоплення аудиторії та забезпечити різноманітність перспектив та підходів до подання інформації.

Кенселінг російської культури у медіа проявляється на декількох рівнях, які можна умовно розділити на тематичні групи медіатекстів. Перший рівень - уникнення будь-якої інформації, що стосується Росії та російських впливів.

Другий рівень передбачає активну критику росіян як народу та російської культури загалом. Нарешті, третій рівень включає пояснення самого явища кенселінгу російської культури споживачам інформації.

На першому рівні кенселінгу російської культури ми можемо спостерігати порушення цього правила або його актуалізацію через соціальні домовленості. Наприклад, уникнення використання російської мови в Києво-Могилянській академії, що зазнало широкого висвітлення у ЗМІ, або обмеження спілкування з росіянами на публічних майданчиках, включаючи і ті, що знаходяться за межами країни. Критика зустрічі письменника Андрія Любки з російським автором Шишкіним у норвезькому місті Молде під час літературного фестивалю також відображає цей рівень кенселінгу (Додаток А).

На другому рівні ми спостерігаємо, що дослідники сфери соціальних комунікацій отримують багато матеріалу для роздумів і можуть ширше висвітлити сучасне ставлення українців до країни-агресора та її мешканців.

YouTube, як одна з найпоширеніших і впливових платформ масової інформації, в Україні та Європі, є значущим прикладом. Це могутнє місце для розміщення різноманітного контенту, будь то експертні думки чи недостовірні відомості. Така доступність робить важливим уміння споживачів контенту обмірковувати інформацію, критично аналізувати її та робити обдумані висновки.

YouTube, завдяки своїй популярності та доступності, став значною силою в інформаційній війні, що веде Україна проти Росії. Аналізуючи різні YouTube-канали, можна виявити ті, які активно сприяють кенселінгу російської культури на цій платформі.

Канал "Lybid' Project" у YouTube відображає відеоролики, змонтовані з відрізків запису спілкування власницею, авторкою і ведучою Лізою з громадянами Росії за допомогою популярного онлайн-сервісу спілкування - Чат-рулетки. Принцип Чат-рулетки полягає в тому, що застосунок

випадковим чином об'єднує відеозв'язок двох користувачів, які шукають можливість спілкування. Ліза приєднується до відеочату з мешканцями Росії та взаємодіє з ними, задаючи питання.

В ході дослідження нам вдалося поспілкуватися з діячкою, оскільки вона прямо причетна до кенселінгу російської культури у медіа. Завчасно нами було підготовлено список питань, на котрі пані Ліза надала нам свої відповіді:

- Яка була початкова мета спілкування з росіянами: донести правду чи вже від початку це був кенселінг?

В результаті було отримано відповідь, що початкова мета спілкування з росіянами на каналі "Lybid' Project" була складною і не однозначною. Ліза почала спілкуватися з мешканцями Росії, маючи досвід роботи в готелях і, отже, здатність спілкуватися з різними людьми, навіть тими, хто може бути не дуже чемним. По суті, це була спроба «достукатись» до росіян, особливо у перші місяці після початку конфлікту на сході України. Проте, згодом основною метою стало не лише донесення правди москалям, але й розвага та показ того, з ким саме йде війна.

- Чи мала ти за мету поширювати кенселінг російської культури? Ліза стверджує, що не мала за мету поширювати кенселінг російської культури через свої відеоролики. Вона вважає, що кенселінг як такий не є правильним підходом у світі. Проте її основна думка полягає в тому, що російська нація зі своїми поглядами та цінностями повинна залишатися ізольованою від іншого світу. Вона вважає, що це найкращий спосіб обмежити їх у спілкуванні та взаємодії зі світом за межами Росії.

- Як ти ставишся до такого явища як кенселінг в цілому?

Ліза відноситься до явища кенселінгу в цілому негативно. Вона порівнює його з нацизмом і вважає, що це несправедливе явище. Однак, вона додає, що в конкретній ситуації все може бути інакше.

- Як ти вважаєш, чи достатній наразі кенселінг російської культури в світі?

Ліза вважає, що наразі кенселінг російської культури в світі не є достатнім. Вона викликає нарікання на різноманітні ситуації, такі як участь російської моделі у конкурсі краси "Міс Всесвіт", яка не відображає їхні дії на міжнародній арені, особливо в контексті конфлікту на сході України.

- Чи хотілося б ще якихось проявів?

Ліза виражає бажання більш жорстких заходів щодо ізоляції Росії. Вона бажає, щоб цивілізовані люди відмовлялися спілкуватися з росіянами, включаючи їхніх членів сімей, артистів та інших представників російського суспільства.

- Як ти вважаєш, як довго це явище протримається після закінчення війни?

Ліза вважає, що це явище залишиться вічним для українців, включаючи її особисто. Вона вирішена не допустити, щоб майбутнє покоління забуло про агресію проти українського народу. Її мета - передати цю інформацію наступним поколінням настільки жорстко, щоб це зафіксувалося назавжди. Ліза вважає, що світ, можливо, не буде таким радикальним, але вона робить все можливе, щоб запобігти повторенню подібних помилок у майбутньому.

- Чи є у росіян шанс на реабілітацію репутації?

Ліза вважає, що шансів на реабілітацію репутації у росіян немає. Навіть діти, які вона зустрічає у чат-рулетці, виражають агресивність та ненависть до українців, що, на її думку, свідчить про відсутність можливості для реабілітації репутації росіян у цьому світі.

Це, безумовно, складна ситуація, адже ми завжди стикаємося з власними переконаннями та досвідом, коли аналізуємо думки інших. Однак важливо пам'ятати, що об'єктивність полягає у здатності розглядати різні точки зору, навіть якщо ми можемо не погоджуватися з деякими з них. Розглядаючи думку блогера, ми можемо знайти в ній аспекти, які можуть

розширити наше розуміння ситуації, або змусити переглянути власні погляди на проблему. Такий підхід допомагає нам стати більш об'єктивними та інформованими громадянами.

Також для аналізу є цікавим канал Aleksey Durnev (@AlekseyDurnev в YouTube) (Додаток В) привертає увагу своєю специфікою. Навіть у часи війни його зміст залишився вірним своїй розважальній спрямованості, хоча змінивши акцент на російський контент. Варто відзначити, що одним із найпопулярніших шоу на каналі було "Дурнів дивиться сторіс", де ведучий коментував історії відомих користувачів Instagram. Відтепер Олексій приступив до аналізу контенту від росіян, що активно поширюють пропаганду в соцмережах, виражаючи підтримку політики Росії. Відео блогера набирають мільйони переглядів, що свідчить про великий інтерес глядачів до подібного контенту.

Канал Андрія Попика (@арорук в YouTube) привертає увагу своєю специфікою, схожою на Lybid' Project. Тут діяч безпосередньо спілкується з росіянами, вступаючи в напружені діалоги та аргументуючи існування російської пропаганди. Цей підхід сприяє відкритому обміну думками та реакціям на обговорювані теми (Додаток Г).

Третій рівень розуміння явища «кенселінгу» в українських медіа проявляється у поясненні цього явища для читачів, слухачів або глядачів. Наприклад, матеріал на сайті «Українська правда» під назвою «Про вас знайдуть усе», авторство Марини Стародубської, розглядає питання cancel culture, інституту репутації в Україні та менталітету українців. В статті з'ясовується сутність явища cancel culture, наслідки скасування та як працює інститут репутації в Україні. Це дозволяє аудиторії краще розуміти, як це явище впливає на суспільство та яким чином можна уникнути його негативних наслідків.

Подібні питання про кенселінг російської культури також порушуються в інших матеріалах, наприклад, у статті Євгена Руденка «Колективна

безвідповідальність. Для чого росіяни кажуть, що весь світ збожеволів», де обговорюється важливість нормального спілкування та його ускладнення через кенселінг російської культури. Це допомагає аудиторії краще розуміти контекст і наслідки цього явища для суспільства.

На сайті NV помітно відображений тег "бойкот російської культури", де зосереджено низку публікацій на аналізі цієї тематики. Ці тексти чітко розподіляються за типами, пропонуючи різноманітний погляд на питання.

Висвітлення питання теорії кенселінгу та критика його виправдання: Стаття "Українцям запросто обнулити велику російську культуру. Чому це стало можливим?" [22] розглядає питання теорії кенселінгу та обговорює можливі причини та фактори, які сприяли цьому явищу.

Також, стаття "«Яке ж позорисько». Мережа висміює відео російського ЮНЕСКО про неприпустимість культури скасування" зосереджується на критиці виправдання кенселінгу та відображає реакцію мережі на відео російського ЮНЕСКО щодо цього явища [23].

Ці матеріали сприяють глибшому розумінню та обговоренню проблеми кенселінгу російської культури серед української аудиторії.

Події, пов'язані з відсутністю бойкоту та засудженням цього явища, активно висвітлюються. Наприклад, виступ Сергія Лозниці в Каннах проти бойкоту російськомовної культури викликав широку реакцію в мережі, де критикували позицію режисера [24];

Медіа часто привертають увагу до недоліків народу-загарбника, ідеології "руського міру" та інших подібних аспектів. Наприклад, стаття "Сім популярних міфів про війну Росії проти України" розглядає різні стереотипи та міфи, пов'язані з цією війною [25].

Канал "Телебачення Торонто" на YouTube зі своїми 772 тисячами підписників акцентує увагу на медіакритиці та зосереджується на російсько-українській війні. Його ролики викликають значний інтерес, особливо в контексті останніх подій.

Нещодавно канал випустив відео, де порівнювали скасування Кевіна Спейсі та ставлення до явища "кенселінгу" в іншому контексті. Після початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну, тон каналу став більш заперечливим щодо російської політики.

Наприклад, на Каннському кінофестивалі було помічено представників російської "культурної" делегації, які намагалися відмити відповідальність за війну та виступали проти "кенселінгу" російської культури.

Ці методи виявилися дуже ефективними у викликанні кенселінгу російської культури через медіа та у розважанні наших співвітчизників. Навіть після завершення війни, ці події залишатимуться актуальними у свідомості суспільства на протязі тривалого часу.

Можемо підсумувати, що представлення "культури відміни" на різних інформаційних платформах має свої відмінності, які впливають на рівень резонансу серед аудиторії. У Telegram спільноти та канали, присвячені "культури відміни", часто створюють цікаві дискусії та аналітичні матеріали. Наприклад, деякі канали обговорюють соціально-політичні аспекти цього явища та заохочують до рефлексії над власними переконаннями. Instagram, з своїм акцентом на візуальний контент, може звертати увагу на символіку "культури відміни" через меми, фотографії та ілюстрації. Наприклад, поширення візуальних образів та хештегів може допомогти залучити увагу до ключових питань. YouTube, як платформа для відео контенту, може бути корисним для створення інформативних відеороликів, лекцій або документальних стрічок на тему "культури відміни". Наприклад, відеопідкасти або інтерв'ю зі спеціалістами можуть сприяти поширенню ідей та думок. Загалом, резонанс "культури відміни" може бути більш помітним на тих платформах, де відсутні обмеження у форматі контенту та де користувачі можуть вільно обговорювати та виражати свої погляди на цю тему.

2.2 Факти кенселінгу в нарації українського міського простору

Не можна оминати ще один важливий аспект кенселінгу російської культури в Україні, а саме декомунізацію. Цей процес включає систему заходів та дій, спрямованих на позбавлення впливу та наслідків комуністичної ідеології у всіх сферах суспільства. В Україні ці процеси тривали довгий час після розпаду Радянського Союзу у 1991 році, але лише після Революції Гідності в 2014 році вони набули масового та системного характеру.

«Декомунізація, на перший погляд, може здатися лише зовнішнім протестом. Проте головна мета цих законів глибша - це зміна свідомості в головах людей. Суспільство повинно оцінити радянське минуле, засудити злочини тоталітарної системи та зрозуміти, що не весь цей спадок СРСР, який дістався незалежній Україні, варто брати з собою в майбутнє. Якщо ми беремо його з собою, ми не застраховуємося від повторення цих злочинів», - вважає юрист і один із розробників "декомунізаційного пакета законів" Сергій Рябенко [26]. І як ми бачимо, саме так і сталося, як описано в цитаті, і минуле, яке ми взяли з собою, перетворилося в жахливе сьогодення.

Процес декомунізації в Україні, який на сьогоднішній день активно відбувається, не обмежується лише перейменуванням населених пунктів. Це також відновлення історичної пам'яті та національної ідентичності, це боротьба за національні цінності. Народний депутат фракції "Народний фронт" Олена Бойко наголошує на серйозній роботі, що була проведена. Верховна Рада України вже в 2016 році прийняла дві постанови, які передбачали перейменування двох третин населених пунктів, міст і районів, що склало приблизно 1000 перейменувань, а пізніше було проведено ще третину перейменувань. Процес включав перейменування міст, сіл та селищ у Автономній Республіці Крим, визнання території Криму як частини України

та підтримку законодавства. Однак постанова щодо Криму набуде чинності лише після його деокупації та повернення під контроль України.

У той же рік також було перейменовано понад 70 населених пунктів у Донецькій та Луганській областях, включаючи території, які знаходяться під окупацією. Член профільного комітету зазначила, що всі ці перейменування, які відбулися до цього часу, пройшли без конфліктів та не викликали суттєвого опору у місцевих громадах. Це було можливо завдяки проведенню громадських слухань та обговорень у населених пунктах, відповідно до закону про декомунізацію.

Вона також підкреслила, що у законодавстві чітко визначено, що процес перейменування передбачає проведення саме громадських слухань, а не «якихось незрозумілих опитувань від громадських організацій чи аналітичних центрів». «Легітимність громадських слухань та опитувань має бути документально підтверджена. Комітет повинен розуміти, що він приймає рішення, дійсно враховуючи думку населення, а не думку народного депутата, який вбачає правильність такого рішення. Я не думаю, що амбіції окремих народних депутатів повинні завадити відновленню історичної справедливості. Бо для нас декомунізація – це не просто перейменування, це відновлення історичної пам'яті, відновлення автентичності», – підкреслила парламентар.

За словами Олени Бойко, профільний комітет ретельно вивчає кожне питання з перейменування, намагається максимально враховувати думку місцевого населення та знижувати напругу у суспільстві щодо цих питань. Оскільки, на її думку, зараз в Україні, по суті, відбувається "битва за національні цінності". Дійсно, зараз як ніколи на часі поборотися за власні національні цінності. Коли весь світ дивиться на Україну – показати, хто ми є.

Дії з відновлення української культури можна розглядати як прямий кенселінг російської культури. Фактично, українські міста, містечка й села, надавши власним вулицям нові назви, відмовляються від спадщини

російських культурних діячів. Хоча під час цього процесу виникали зауваження й протести, важливо розуміти, що зміна назв вулиць є не лише формальною процедурою, але й важливим аспектом культурної ідентичності. Це відображає світоглядні переконання та цінності суспільства. Рух у напрямку дерусифікації набув особливої активності після подій Євромайдану, але на Заході України він почався ще й після розпаду СРСР.

Перейменування вулиць відіграє важливу роль у відтворенні історичної пам'яті та визначенні ставлення до конкретних історичних постатей. Наприклад, мешканці вулиць, названих на честь відомих осіб, виражають позитивне ставлення до цих історичних фігур. Урбаноніми, або назви вулиць, не лише виконують ідентифікаційну та інформаційну функції, але й сприяють орієнтації людей у міському просторі. Тому важливо, щоб такі назви були лаконічними, легко вимовлялися й не повторювалися в межах одного міста.

Згідно з Законом України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», ім'я фізичної особи або події може стати назвою вулиці в залежності від різноманітних причин. Це може бути внесок особи у розбудову держави, героїчні вчинки або значний особистий вклад у сфери науки, освіти чи культури.

Такий підхід не лише відтворює історичну справедливість, а й сприяє вихованню патріотичних почуттів серед мешканців та встановленню пошани до видатних особистостей та подій минулого.

Закон також визначає мету найменування (перейменування) на честь ювілейних або святкових дат, назв та дат історичних подій. Ці заходи можуть здійснюватися з метою популяризації фактів історії України, формування історичної свідомості українського народу, а також сприяння розвитку таких сфер суспільного життя як наука, культура, освіта, мистецтво та інші. Такі дії спрямовані на збереження і передачу цінностей минулого, засвоєння

історичного досвіду та стимулювання розвитку суспільства у відповідності з національними ідентичністю та цінностями.

Згідно з законом, найменування вулиць, міст, парків та інших об'єктів має на меті увічнення пам'яті та формування історичної свідомості. Це не лише процес надання імен, але й своєрідний засіб закріплення певних ідей, фактів та інтересів соціальних груп, інституцій та суспільства в цілому. Такі назви стають важливим елементом культурної спадщини, який сприяє збереженню і передачі історичних знань та національних цінностей.

До початку 2014 року дерусифікація не була висуваною на передній план у внутрішніх справах України. Замість цього, акцент робився на відродженні власної культури, історії та формуванні політики пам'яті. Проте з початком повномасштабного вторгнення зміна назв у напрямку відомих проросійських фігур на імена українських героїв стала нагальною. Такі зміни відображають бажання віддати шану та вшанувати тих, хто захищав свободу та боровся за незалежність України.

Об'єкти стають носіями нових соціокультурних та ідеологічних змістів, які санкціоновані владними структурами або групами. Місто перетворюється на простір символічних маркерів, які використовуються агентами влади для закріплення прийнятих смислів. Отже, зміни влади, як реальної, так і символічної, супроводжуються процесом ремаркації – перезаписуванням цих символічних маркерів та впровадженням нових в повсякденний простір. Це пояснює важливість процесів перейменування, через які здійснюється політика пам'яті та комеморації. Вулиці та інші об'єкти стають "безтілесними пам'ятниками" видатним особам та подіям, які у сучасному символічному контексті визначаються як важливі.

Цей процес виявляється у перейменуванні топонімів, які були названі на честь російських державних та культурних діячів, росіянізмів або відображали російський світогляд. Також він включає демонтаж об'єктів, що

символізували колоніальне минуле (табличок, покажчиків, пам'ятників, бюстів, панно тощо).

Процес дерусифікації в Україні розпочався після розпаду СРСР, проте на початковому етапі ця ініціатива не знаходила значної підтримки, оскільки питання декомунізації ставало центральнішим. Обидва процеси почали відбуватися переважно стихійно, і лише після перемоги Революції гідності та офіційного засудження комунізму системні зміни в цьому напрямку стали більш помітними.

У 2022 році, на тлі російського вторгнення в Україну, процеси дерусифікації набули значного розгону. В містах і селах активно здійснювали знесення радянсько-російських пам'ятників. Під цей процес також потрапляли назви скверів, вулиць, парків, які мали зв'язок з країною-агресором. Ці зміни стали актуальними по всій території України, включаючи міста Львів, Дніпро, Київ, Харків та інші населені пункти.

Олексій Данілов, в інтерв'ю для NV, висловив переконання, що "тотальна дерусифікація бізнесу, політики та багатьох сфер українського життя неминуча", і в Україні "не залишиться нічого російського" [27]. Міністр культури та інформаційної політики Олександр Ткаченко спочатку вважав, що дерусифікація відбудеться природним шляхом. Проте, 26 грудня 2022 року, він заявив, що "час прощатися з символами російсько-імперської, радянської ідеології назавжди". Крім того, він повідомив, що уряд України схвалив проєкт документу "Про внесення змін до Закону України «Про охорону культурної спадщини»: це забезпечить правові підстави для вилучення пам'яток культурної спадщини, які є символами російської імперської та радянської тоталітарної політики й ідеології, з Державного реєстру нерухомих пам'яток України [28].

За повну дерусифікацію в Україні виступали:

- професор, доктор фізико-математичних наук Олександр Боргардт;

- журналіст та письменник Отар Довженко;
- доктор філологічних наук Олександр Пономарів;
- письменник Іван Дзюба;
- громадський активіст Сергій Стерненко;
- голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович.

Дерусифікація також означає боротьбу з локальними русифікаційними історичними міфами, які спрямовані на виправдання російської або радянської домінанти в українських містах. До таких міфів належать твердження, як от «Київ завжди говорив російською» або «Одеса – Південна Пальміра» (у російській імперії вони називали її «Північною Пальмірою»). Такі міфи використовуються для утвердження російської культурної присутності та впливу в історії міст, що суперечить дійсності.

Кенселінг в українському інформаційному просторі проявляється через ухилення від подання інформації про Росію та будь-які російські впливи, а також шляхом критики росіян як народу і російської культури загалом. Цей процес розпочався з початком війни проти України в 2014 році та в подальшому значно зріс у сучасному українському суспільстві. Антиросійський кенселінг проникає як у блогосферу, так і в традиційні журналістські тексти. Також спостерігається проникнення кенселінгу на законодавчий рівень.

2.3 Соціально-культурні наслідки культури відміни в медійному просторі під час повномасштабного вторгнення

Соціально-культурні наслідки культури відміни в медійному просторі України під час повномасштабного вторгнення полягають в посиленні поляризованості суспільства. Культура відміни може призвести до того, що люди будуть ще більше розділятися на два табори:

- тих, хто підтримує культуру відміни,
- і тих, хто її критикує.

Це може призвести до посилення поляризованості суспільства та погіршення міжособистісних стосунків.

Культура відміни може впливати на інформаційну війну, яка ведеться під час повномасштабного вторгнення в Україні. Культура відміни може призвести до того, що люди будуть більш скептично ставитися до інформації, яка поширюється в медіа. Це може допомогти захистити людей від впливу пропаганди та дезінформації. Проте вона може також призвести до того, що люди будуть уникати обговорення важливих питань, щоб не стати об'єктом критики. Це може призвести до зниження рівня обізнаності суспільства про важливі проблеми та погіршення якості суспільного дискурсу. Це може ускладнити поширення правдивої інформації та зробити людей більш сприйнятливими до дезінформації.

Наприклад, якщо журналіста, який висвітлює війну в Україні, було піддано культурі відміни за його думку про війну, люди можуть бути менш схильні довіряти його повідомленням. Люди можуть бути більш схильні довіряти дезінформації, яка підтверджує їхні власні упередження. Наприклад, якщо людина вірить, що Росія виграє війну, вона може бути більш схильна довіряти дезінформації, яка підтримує цю точку зору.

Під час повномасштабного вторгнення в Україну культура відміни може посилювати ворожнечу між людьми різних національностей.

Культура відміни може створювати атмосферу страху та недовіри, що може сприяти зростанню маніпуляцій громадською думкою. Конфліктні сторони можуть використовувати культуру відміни для того, щоб дискредитувати своїх опонентів та поширювати дезінформацію. Культура відміни може перешкоджати діалогу та взаєморозумінню між людьми з різними думками. Люди можуть боятися висловлювати свої думки, навіть якщо вони є конструктивними і спрямованими на пошук спільного рішення.

Під час повномасштабного вторгнення в Україну культура відміни в українському суспільстві посилилася. Військова агресія росії проти України ще більше загострила політичну ситуацію в країні. Це призвело до того, що люди стали більш чутливими до думок інших і більш готовими критикувати тих, хто підтримує протилежну політичну силу.

Російські ЗМІ поширювали неправдиву інформацію про те, що Україна готується до нападу на росію[18]. Це призвело до того, що багато людей у росії повірили, що Україна є агресором, а не жертвою. Російська влада заарештувала та засудила до ув'язнення російських журналістів, які критикували війну[19]. Це призвело до того, що багато російських журналістів боялися висловлювати свою думку про війну. Росія звинувачувала Україну в тому, що вона використовує цивільних осіб як живий щит [20, с. 34]. Це призвело до того, що багато людей у світі негативно ставились до України.

Дискредитація опонентів є важливим інструментом війни[21]. Вона може допомогти владаючій партії або організації отримати підтримку населення та міжнародної спільноти. У випадку росії, дискредитація опонентів була частиною її інформаційної війни проти України.

Щоб зменшити негативний вплив культури відміни на громадську думку та маніпуляції, потрібно активно працювати над підвищенням рівня освіти та медіаграмотності серед населення. Люди повинні розуміти, як відбувається маніпуляція громадською думкою через медіа та соціальні мережі і як вони можуть розпізнавати та уникати таких впливів. Важливо навчати людей критично мислити та аналізувати інформацію, що до них приходить.

Також необхідно акцентувати увагу на вихованні терпимості та поваги до різноманітності думок і поглядів. Люди повинні розуміти, що кожен має право на власну думку та свободу виразу, і важливо вміти приймати інші точки зору, навіть якщо вони відрізняються від власних. Відсутність

терпимості та поваги до інших думок може підштовхнути до виникнення конфліктів та розбрату в суспільстві.

Більше того, важливо стимулювати відкритий діалог та взаєморозуміння між людьми з різними поглядами. Замість того, щоб відкидати чи відмінювати інші думки, важливо намагатися зрозуміти їх і шукати конструктивні способи вирішення конфліктів та розв'язання проблем. Відкритий діалог сприяє побудові спільних рішень та зміцненню взаєморозуміння в суспільстві.

Нарешті, важливо активно протидіяти спробам маніпуляції громадською думкою та поширенню дезінформації. Суспільство повинно бути свідомим та критичним щодо інформації, яку воно споживає, та активно шукати достовірні джерела інформації. Важливо підтримувати незалежність та об'єктивність ЗМІ та інших джерел інформації та боротися з поширенням фейків та пропаганди.

У соціальних мережах часто виникають конфлікти між людьми з різними думками про війну в Україні. Ці конфлікти часто супроводжуються образами та лайкою.

Розглянемо кілька конкретних прикладів конфліктів у соціальних мережах між людьми з різними думками про війну в Україні.

Конфлікт, що виник на Facebook-сторінці українського телеканалу "1+1" у березні 2022 року внаслідок опублікованої статті про заяву українського політика Вадима Рабіновича, став відображенням глибоких розділів у суспільстві стосовно сприйняття конфлікту на Сході України та питання визначення Росії як агресора. Люди, які підтримували Рабіновича, виражали певне розчарування в тих, хто критикував його, вважаючи, що він має право на власну думку, навіть якщо вона відрізняється від загальноприйнятого українського наративу. З іншого боку, критики Рабіновича наголошували на його відповідальності як політика та громадської особистості за те, що його слова можуть мати вплив на

громадську думку та сприйняття конфлікту з боку міжнародного співтовариства. Образи та лайки, які супроводжували дискусію, свідчили про загострення атмосфери та поглиблення поділів у суспільстві, де кожна сторона намагалася відстояти свою точку зору та домінувати у вирішенні дискусії. Такі конфлікти стають частиною онлайн-культури, де швидкість та доступність комунікації сприяють емоційному залученню та вираженню своїх поглядів у найбільш експресивний спосіб, нерідко за рахунок взаємних образ та агресивних коментарів.

У квітні 2022 року на Twitter-сторінці українського блогера Андрія Луганського відбулася жвава дискусія після опублікованого ним поста, в якому він висловив критику української влади за її недостатні дії для досягнення перемоги у війні. Цей пост викликав значний обіг у мережі та став предметом обговорення серед користувачів. Відгуки на його заяву розійшлися: одні підтримували Луганського, погоджуючись з його думкою щодо необхідності більш ефективних дій влади у війні, інші ж спростовували його думку та висловлювали невдоволення за його критику українських владних органів у такий нелегкий для країни час. На пост Луганського також надійшло багато негативних коментарів, у яких його звинувачували в тому, що він є агентом російської пропаганди та спробою дискредитувати українську владу. Це звинувачення викликало обурення Луганського, який намагався відхилити його та пояснити свою позицію, наголошуючи на важливості конструктивної критики та розбудові суспільства на принципах відкритості та діалогу. Відповідь користувачів на його пост свідчила про глибокі розділи у суспільстві стосовно підходів до ведення війни та відносин з українською владою в умовах військового конфлікту з Росією. Крім того, обговорення таких тем в інтернеті часто супроводжується емоційними висловами, звинуваченнями та спробами дискредитувати протилежну точку зору, що ускладнює конструктивний діалог та вирішення проблем.

У травні 2022 року на Instagram-сторінці українського співака Олега Винника відбулася жвава дискусія після опублікованого ним поста, у якому він закликав до миру в Україні. Його звернення до зупинки війни та прагнення до миру стало предметом обговорення серед користувачів. Деякі люди висловлювали підтримку Виннику за його миролюбність та бажання досягти мирного врегулювання конфлікту, висловлюючи надію на врегулювання ситуації та закінчення страждань. Однак у коментарях до цього посту також виник конфлікт між людьми, які підтримували Винника у його закликах до миру, та іншими, які висловлювали невдоволення тим, що співак виступає з політичними заявами. Частина коментаторів переконувала, що Винник не повинен займатися політикою та його позиція щодо конфлікту не має ваги, оскільки він - музикант, а не політик чи дипломат. Деякі люди навіть висловлювали резонансну думку, що співак має обмежуватися лише музичною сферою та утримуватися від висловлення політичних поглядів. Таким чином, ця ситуація стала своєрідним відображенням розділених поглядів та відношення до участі громадських діячів у політичних питаннях в умовах війни. Важливо зазначити, що обговорення політичних питань на платформах соціальних мереж часто викликає емоційні реакції та привертає увагу широкої громадськості, включаючи як прихильників, так і критиків. Крім того, позиція відомих особистостей є предметом публічного інтересу та може впливати на громадську думку та обговорення важливих суспільних питань.

У всіх цих випадках конфлікти виникали через глибокі розбіжності в поглядах стосовно ситуації в Україні та війни на її території. Люди з різними думками про хід війни та причини її виникнення не могли знайти спільну мову та порозуміння один з одним. Часто це було пов'язано з різним розумінням подій, різними джерелами інформації та різними поглядами на політичну ситуацію в країні. У багатьох випадках виникало враження, що

люди живуть у різних інформаційних бульбашках і мають обмежений доступ до об'єктивної інформації.

Це призводило до того, що обговорення стає не продуктивним і перетворюється на протистояння. В такій обстановці люди не могли зрозуміти один одного та почути позицію іншої сторони, що згубно впливало на діалог. Брак відкритої комунікації та відсутність зусиль з обох сторін для згладжування конфліктів призводили до зростання напруги та поглиблення поділу в суспільстві. Ці конфлікти часто супроводжувалися образами та лайкою, що свідчило про емоційну напруженість та агресивний характер обговорення.

Такий підхід до дискусій не сприяє знаходженню компромісу та побудові діалогу, а лише загострює суперечності та розбіжності. Важливою вимогою в таких ситуаціях є розвиток критичного мислення, здатність відстоювати свою позицію без використання образ і збереження взаємного поваги до думок інших.

У суспільстві зростає відчуження між людьми з різними політичними поглядами. Це ускладнює співпрацю та взаємодію між людьми.

Розуміння та контроль за використанням медійного простору під час конфліктів є важливим завданням для збереження об'єктивності, розуміння істинних подій та забезпечення свободи слова.

Культура відміни може мати серйозні наслідки для суспільства, зокрема щодо свободи слова та вільного обміну ідеями.

Якщо люди боятимуться висловлювати свої думки через страх перед критикою та осудом, це може призвести до цензури та обмеження вільного висловлення. Страх перед відміною може пригнічувати інноваційний та креативний розвиток суспільства, оскільки люди будуть уникають виходити за межі загальноприйнятих думок та ідеалів.

Це може призвести до затримки розвитку та обмеження можливостей для вирішення суспільних проблем.

Крім того, культура відміни може спричинити зниження рівня довіри та взаєморозуміння в суспільстві. Люди, які почуваються вразливими перед можливістю стати об'єктом критики, можуть уникати відкритого обговорення важливих проблем. Це може призвести до того, що суспільство втратить можливість вирішувати конфлікти та займатися проблемами відкрито та ефективно.

Культура відміни також може призвести до збільшення поділу в суспільстві. Якщо люди будуть обурюватися та відміняти інших за будь-яку відмінність у поглядах чи діях, це може посилити соціальні розходження та ворожнечу між групами. Замість того, щоб шукати спільні рішення та підтримувати діалог, суспільство може зануритися в клімат ворожнечості та ненависті.

Крім того, культура відміни може підірвати довіру до правосуддя та інститутів влади. Якщо суспільство стане приймати рішення про відміну без належного процесу та розгляду аргументів, це може порушити принципи справедливості та законності.

Це може призвести до загострення політичних та соціальних конфліктів та зменшення легітимності владних структур.

У цілому, культура відміни може мати серйозний вплив на суспільство, який може мати негативні наслідки для свободи слова, розвитку демократії та соціальної стабільності.

Для того щоб запобігти таким наслідкам, важливо розвивати культуру взаєморозуміння, відкритості та толерантності, що дозволить суспільству ефективно вирішувати конфлікти та забезпечувати свободу та права всіх його членів.

Висновки до розділу 2

Сучасні медіа, такі як інтернет-платформи та соціальні мережі, мають значний вплив на формування громадської думки та установок. Вони дозволяють активну взаємодію між користувачами та створення власного контенту.

Проте разом із цим існує загроза маніпуляції та нав'язування певних поглядів через медіа. Кенселінг у соціальних медіа може поширювати недостовірну інформацію та впливати на громадську думку. Однак критичне мислення та перевірка інформації можуть допомогти користувачам уникнути маніпуляцій.

Різноманітність медіа дозволяє досягти різних цільових аудиторій та надає можливість розглядати теми з різних поглядів. Загалом, медіа в сучасному світі є важливим інструментом комунікації, але вони також потребують критичного ставлення та розуміння їхнього впливу.

Декомунізація в Україні виявилася багатогранним процесом, що змінює не лише зовнішні аспекти, але й свідомість суспільства. Це важливий етап у позбавленні впливу комуністичної ідеології та осуду її злочинів. Перейменування населених пунктів відіграє ключову роль у відновленні історичної пам'яті та відображенні національних цінностей.

Важливою складовою процесу декомунізації є громадські слухання та врахування думки місцевого населення, що сприяє зниженню конфліктів у суспільстві. Зміни назв вулиць та об'єктів є не лише формальними діями, але й важливими в аспекті культурної ідентичності та політики пам'яті. Дерусифікація відображає бажання суспільства відокремитися від спадщини російської культури та підтвердити свою унікальність.

Культура відміни в медійному просторі України під час повномасштабного вторгнення може призвести до загострення соціальної

поляризації та погіршення міжособистісних відносин, розділяючи суспільство на підтримувачів та критиків цієї культури.

Негативний вплив культури відміни на інформаційну війну проявляється у збільшенні скептицизму щодо медіа, але також може обмежувати відкритий діалог та обговорення важливих тем, спричиняючи зниження обізнаності та якості суспільного дискурсу. Культура відміни в українському суспільстві під час військового конфлікту з Росією стала додатковим фактором, що поглиблює політичну та соціальну напруженість, а також сприяє маніпуляціям громадською думкою.

Використання культури відміни для дискредитації опонентів та поширення дезінформації під час війни в Україні допомагає владі або організаціям здобути підтримку, але також підриває довіру до медіа та погіршує співпрацю між людьми з різними політичними поглядами. Зменшення негативного впливу культури відміни на суспільство вимагає проведення освіти та медіаграмотності, розвитку толерантності та відкритості до діалогу, а також контролю за використанням медійного простору. В сучасному соціумі зростає відчуття відчуження між людьми з різними політичними поглядами, що ускладнює співпрацю та взаємодію, тому важливо зберігати об'єктивність та свободу слова для збереження демократичних цінностей.

Процес перейменування населених пунктів не лише відтворює історичну справедливість, але й сприяє вихованню патріотичних почуттів та пошані до національних героїв.Начало формы

ВИСНОВКИ

Культура скасування, яка виникла як реакція на порушення соціальних норм та очікувань, стала важливим явищем у сучасному суспільстві. Ця концепція відображає складність та багатогранність культурного феномену, який формує спосіб життя людей. Незважаючи на свій відносно новий характер, культура скасування має вікові аналогії, такі як остракізм, що свідчить про наявність подібних методів соціального відкидання протягом історії. Зростання впливу соціальних мереж та нових комунікаційних технологій сприяло поширенню цієї практики на всі більші кількості країн та сфер життя. Навіть у політиці культура відміни стала активним інструментом впливу, який може мати значний ефект на громадську думку та суспільні процеси. Однак важливо розрізняти між захистом прав на свободу висловлення та захистом вразливих груп, щоб уникнути негативних наслідків для різноманітності поглядів та діалогу. Таким чином, високий рівень соціальної мобілізації та активності громадськості вимагає розробки ефективних норм та правил для регулювання цього конфлікту та забезпечення збалансованого розвитку суспільства.

Кенселінг став невід'ємною частиною сучасного суспільства, зокрема у мистецькій галузі, де випадки сексуальних скандалів та недоліків етики викликали широке обурення громадськості. Рух #MeToo, що розпочався в 2017 році, став ключовим моментом у боротьбі з сексуальним насильством та піднесенні теми гендерної рівності у кінематографічній сфері. Відомі особистості, такі як Гарві Вайнштейн, Кевін Спейсі та Вуді Аллен, опинилися під впливом гучних скандалів, що призвели до втрати роботи та репутації. У деяких випадках реакція громадськості була настільки рішучою, що призвела до вирізання сцен з їхньою участю з фільмів та припинення співпраці з медіа-компаніями. Ці ситуації також підкреслили важливість підвищення стандартів моралі та етики у кінематографічній індустрії. На відміну від

публічних скандалів, які можуть мати конструктивний вплив, кенселінг іноді супроводжується жорстокістю та неповагою до особистостей, що може відбуватися не лише в онлайн-середовищі, але й у формі офіційних засуджень. Згодом кенселінг може стати наступом на демократичні цінності, такі як свобода слова та вираження особистих поглядів. Це також може викликати агресивну реакцію фанатів або недоречні обвинувачення, що стає загрозою для публічних особистостей та загального клімату в інтернет-спільноті. Важливо враховувати, що кенселінг може бути як тривалим, так і короточасним явищем, залежно від реакції громадськості та самої особистості. Наприклад, у випадку Майкла Джексона ситуація показала, що кенселінг може мати вплив навіть після смерті особи, що викликає гостру дискусію та розголос у соціальних мережах. У кінцевому підсумку кенселінг відображає глибокі зміни в суспільних стандартах, підкреслює важливість соціальних мереж у формуванні суспільної думки та висвітлює роль медіа у визначенні моральних інтересів та поведінки публічних особистостей.

Культура відміни стала значним явищем у медійному просторі України під час вторгнення Росії, викликаючи різноманітні форми критики та осуду, особливо в політичних колах. Застосування цієї культури стосується не лише політиків, але й громадських діячів, які стають об'єктом обговорення та критики через свої висловлювання та дії. Негативний вплив цього явища виявляється у репутаційних втратах, можливих фінансових втратах та навіть у втраті роботи. Популярні медійні особистості, такі як політики або громадські діячі, особливо схильні до критики та осуду, яка може виникати через їхні висловлювання або дії. Це вказує на те, що медійний простір стає ареною активної дискусії та взаємодії, де зіткнулися різні переконання та інтереси. У таких умовах важливо бути критичним до інформації, яка поширюється у медіа, і розуміти, як ця культура впливає на суспільство в цілому. Враховуючи значення медійного простору у часи конфлікту, важливо

розуміти, як цей інструмент використовується, і бути обізнаним про його вплив на формування громадської думки та поведінки.

Перед війною українське медійне середовище активно пропагувало російську культуру на різних рівнях, включаючи театри, естраду, навчальні програми та інше. Навіть анексія Криму та війна на Сході України не змінили цього. Однак з початком повномасштабного вторгнення ситуація різко змінилася. Патріотизм та свідомість власної культурної спадщини почали переважати, що призвело до кенселінгу російської культури в медіа та серед громадян. Поділ на творців і споживачів медійного контенту зменшується, оскільки блогосфера, форуми та соцмережі надають всім можливість формувати контент. Журналісти втрачають монопольний контроль над ЗМІ, відображаючи зміни в медіа. Це відноситься й до контенту, який стосується кенселінгу російської культури в Україні.

Дослідження поширення кенселінгу російської культури в медіа показує, що це явище не може бути однозначно визначене як позитивне або негативне і не завжди потребує засудження. У деяких випадках кенселінг може виправдовуватися у зв'язку з конкретними діями чи ситуаціями, наприклад, коли розглядається кенселінг російської культури в контексті повномасштабного вторгнення в незалежну державу та дій керівництва Росії стосовно українського народу.

Перед повним кенселінгом російської культури в Україні існували процеси декомунізації та дерусифікації, які розпочалися після розпаду СРСР. Однак декомунізація виявилася більшою проблемою, і дерусифікації приділялося менше уваги. Переважно ці процеси протікали стихійно до перемоги Революції гідності, коли почалися системні зрушення, зокрема в плані декомунізації, і засудження комунізму на державному рівні.

Інструменти кенселінгу включають законодавство, освіту, науку, мистецтво і медіатексти, які відображають ці питання для спільноти.

Медіатексти про скасування російської культури можна умовно поділити на три тематичні групи:

- Тексти, які уникають інформації про росію та будь-які російські впливи. У цих текстах засуджується співпраця з росіянами та не долучення до бойкоту окремих українських та міжнародних діячів.
- Тексти, що критикують росіян як народ та російську культуру загалом. Ці тексти найчастіше зустрічаються в блогосфері та мають сатирично-гумористичний характер, але також можуть стосуватися звірств росіян в Україні, що також є формою кенселінгу.
- Тексти, що пояснюють явище кенселінгу споживачам інформації. Ці тексти мають аналітичний характер та надають історичні аналогії для розуміння сутності кенселінгу. Начало формы.

На сучасному етапі розвитку суспільства кенселінг російської культури в медіа використовується навіть тими людьми, які раніше не брали активної участі у громадській діяльності. Найпоширенішим інструментом кенселінгу залишаються соцмережі.

Розвиток явища кенселінгу російської культури можна розглядати через кілька етапів його реалізації:

Декомунізація: Цей етап почався після розпаду СРСР. Суспільство поступово звернуло увагу на необхідність відокремлення від спадщини радянської епохи та комуністичного впливу.

Деросіянізація: Цей етап відзначився після Революції гідності, анексії Криму та початку вторгнення. Зростання національної свідомості та відчуття гідності призвели до активізації процесу відштовхування від російського впливу.

Бойкот та зневага до російського: Цей етап наступив після повномасштабного вторгнення 24 лютого 2022 року. Суспільство активно відмовляється від усього, що пов'язане з Росією, включаючи культурні

продукти, застосовуючи стратегії кенселінгу та виявляючи відверту зневагу.Начало формы

Кенселінг російської культури в Україні проявляється системно, проникаючи в різні сфери життя громадян, включаючи освіту, побут, релігію, науку та інші. У сучасному суспільстві це явище унормовується через різні механізми:

Закони, спрямовані на декомунізацію та дерусифікацію, встановлюють рамки для виконання політики відокремлення від спадщини радянської епохи та російського впливу.

Установи та організації отримують вказівки від керівництва щодо виключення російського впливу зі своїх дійсних сфер діяльності, як, наприклад, виключення російської мови зі спілкування в освітніх установах. Ці механізми сприяють системному проникненню кенселінгу в усі сфери суспільного життя, що сприяє зміні культурного ландшафту та встановленню нових цінностей та стандартів.

Сучасний кенселінг російської культури отримує підтримку не лише серед українського населення, яке страждає від російської агресії, але й з боку розвинених демократій. Основна мотивація полягає у використанні російської культури з пропагандистською метою. Це складне питання, яке потребує подальших досліджень.

Виходячи із дослідження можемо зробити висновок, що найбільший резонанс та відгук явище кенселінгу отримує саме у соціальних мережах, таких як Тік Ток, телеграм, інстаграм, фейсбук, твітер, ютуб. Оскільки дані платформи надають нам можливість на відкриту дискусію, без цензури та в реальному часі. В контексті досліджуваної теми класичні ЗМІ відходять на другий план. Проте кожний із варіантів має свою переваги та недоліки.

Переваги трансляції кенселінгу в соціальних мережах:

- Швидкість та масштабність: На соціальних мережах інформація може поширюватися миттєво та досягати великої аудиторії у короткий проміжок часу.
- Гласність голосів: Спільноти в соціальних мережах можуть висловлювати свою думку та впливати на процес скасування або його наслідки, демонструючи силу громадської думки.
- Доступність: У порівнянні з класичними ЗМІ, соціальні мережі зазвичай доступніші для звичайних користувачів, що дозволяє кожному висловлювати свою думку та брати участь у дискусіях.

Недоліки трансляції кенселінгу в соціальних мережах:

- Ризик швидкого поширення недостовірної інформації: У соціальних мережах немає обов'язкового фільтрування або перевірки інформації, що може призвести до поширення неправдивих та перекручених даних.
- Можливість маніпуляції: Швидке поширення інформації у соціальних мережах може бути використано для маніпулювання громадською думкою та підриву об'єктивності.
- Брак модерації: У деяких випадках, спільноти в соціальних мережах можуть стати агресивними або зловживати своєю силою, що може призвести до шкідливих наслідків для окремих осіб чи груп.

У свою чергу класичні ЗМІ мають та використовують правила журналістської етики. Вони зазвичай мають високий рівень професіоналізму та об'єктивності, що дозволяє надавати достовірну та перевірену інформацію, часто мають доступ до експертів та джерел інформації, що дозволяє їм аналізувати складні ситуації та надавати глибокий контекст, зазвичай піддаються певному рівню модерації та відповідальності за поширення інформації, що допомагає уникнути поширення неправдивої чи шкідливої інформації.

Обидва типи медіа мають свої переваги та недоліки, і оптимальний підхід полягає у збалансованому сполученні обох джерел інформації для отримання повного розуміння подій. Це особливо актуально в контексті нашої теми, адже культура скасування має особливу специфіку під час воєнних дій. Як ніколи наше суспільство потребує не лише швидкої реакції та відповідальності за трансляцію свого світобачення, а й медіаграмотності та вміння аналізу, критичного мислення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Булавін Д. Cancel culture. Український вимір. 2022. URL: https://zaxid.net/cancel_culture_n1539207
2. Культура скасування у світі та Україні. URL: <https://nachasi.com/society/2022/02/04/kultura-skasuvannya-u-sviti-ta-ukrayini/>
3. Cancel culture. Cambridge Dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/cancel-culture> (accessed 12.08.2023)
4. Macquarie Dictionary reveals its 'Word of the Year' for 2019 – and 'thicc' and 'eco-anxiety' are close behind. Daily Mail. 02.09.2019. URL: <https://www.dailymail.co.uk/femail/article-7745517/Macquarie-Dictionary-reveals-cancel-culture-Word-Year-2019.html>
5. Oxford English Dictionary couldn't pick just one 'word of the year' for 2020. CNN. 23.11.2020. URL: <https://edition.cnn.com/2020/11/23/world/oxford-word-of-the-year-scli-intl-gbr/index.html>
6. Ng, Eve . *"No Grand Pronouncements Here...: Reflections on Cancel Culture and Digital Media Participation"*. *Television and New Media*. 2020. URL: <https://web.archive.org/web/20210320203222/https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1527476420918828>
7. Velasco, Joseph. You are Cancelled. — Conference: 1st Rupkatha International Open Conference on Recent Advances in Interdisciplinary Humanities, October URL: https://www.researchgate.net/publication/344772779_You_are_Cancelled_Virtual_Collective_Consciousness_and_the_Emergence_of_Cancel_Culture_as_Ideological_Purging

8. Wei, M. L.; Bunjun, Benita . "'We are not the shoes of white supremacists': A critical race perspective of consumer responses to brand attempts at countering racist associations". Journal of Marketing Management. URL: <https://web.archive.org/web/20210320203341/https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/0267257X.2020.1806907>
9. Мопі Є. Що таке cancel culture та як люди знову опинилися по різні боки барикад.Суспільне культура. 2020. URL: <https://suspilne.media/culture/48015-so-take-cancel-culture-ta-ak-ludi-znovu-opinilisya-po-rizni-boki-barikad/>
10. Штурм Капітолію. Укрінформ. URL: <https://www.ukrinform.ua/tag-sturm-kapitolia>
11. Рух #MeToo - про особисті сексуальні кордони. 2022. URL: https://marieclaire.ua/uk/obshhestvo/ruh-metoo-yak-borotba-za-vlasni-prava-ob-ye-dnala-miljoni-zhinok#google_vignette
12. Blac klives matter. 2023. URL: <https://blacklivesmatter.com/>
13. Stein, J.. I'm making the case for public shaming-unless you publicly shame me for doing so, TIME Magazine. URL: <https://time.com/3995794/im-making-the-case-for-public-shaming-unless-you-publicly-shame-me-for-doing-so/>
14. Офіційна сторінка Facebook Юрія Луценка. URL: <https://www.facebook.com/LlutsenkoYuri/>
15. Воронцова О. Демобілізований Луценко поставив перед владою питання: у чому винен Порошенко? Главком. 2022. URL: <https://glavcom.ua/country/politics/demobilizovaniy-lutsenko-postaviv-pered-vladou-pitannja-u-chomu-vinen-poroshenko-940731.html>
16. Гончаренко А. Олексій Арестович: шість найгучніших скандалів довкола колишнього радника Офісу президента. ТСН. 2023. URL: <https://tsn.ua/ukrayina/oleksiy-arestovich-shist-nayguchnishih-skandaliv-dovkola-kolishnogo-radnika-ofisu-prezidenta-2419132.html>

17. Терещук Г. Мовний скандал через висловлювання професорки Фаріон на адресу українських воїнів: реакції та висновки. Суспільство. URL: <https://ua.krymr.com/a/mova-skandal-vybory-polityka-vijna/32679145.html>
18. Як російські медіа брехали світу про Україну – моніторинг російських фейків за рік повномасштабної війни. 2023 URL: <https://www.nrada.gov.ua/yak-rosijski-media-brehaly-svitu-pro-ukrayinu-monitoryng-rosijskyh-fejkiv-za-rik-povnomasshtabnoyi-vijny/>
19. Ізвозікова А. У Росії опозиціонера Кара-Мурзу засудили до 25 років позбавлення волі. Реакція США, Франції, Австрії. 2023. URL: <https://suspilne.media/447981-u-rosii-opozicionera-kara-murzu-zasudili-do-25-rokiv-pozbavlennia-voli-reakcia-miznarodnoi-spilnoti/>
20. 100 брехливих російських наративів про російськоукраїнську війну / Збірник інформаційно-аналітичних матеріалів / А. М. Романишин, С. В. Черевичний, О. П. Остапчук та ін. – К.: НДЦ ГП ЗС України, 2023. – 77 с
21. Дискредитація – що це таке, суть та визначення, види й форми, ознаки та приклади дискредитації. URL: https://termin.in.ua/dyskredytatsiia/#google_vignette
22. <https://nv.ua/ukr/opinion/putin-ne-viddast-takiy-nakaz-yak-zminyuyutsya-sili-u-bitvi-za-donbas-novini-ukrajini-50244587.html>
23. (<https://life.nv.ua/ukr/art/merezha-vismiyuye-video-rosiyskogo-yunesko-pro-nepripustimist-kulturi-skasuvannya-50246902.html>).
24. (<https://life.nv.ua/ukr/znamenitosti/sergiy-loznicya-u-kannah-zasudiv-boykot-rosiyskoji-kulturi-pid-chas-viyni-yak-vidreaguvali-u-merezhi-50244256.html>)
25. (<https://nv.ua/ukr/opinion/naypopulyarnishi-mifi-pro-viynu-rosiji-proti-ukrajini-ostanni-novini-50245001.html>)
26. <https://old.loda.gov.ua/news>)
27. <https://nv.ua/ukr/world/geopolitics/oleksiy-danilov-pro-viynu-v-ukrajini-intervyu-na-radio-nv-2022-ostanni-novini-50235624.html>)

28. <https://nv.ua/ukr/opinion/tkachenko-rozpoviv-shcho-bude-z-pam-yatnikami-pushkina-novini-ukrajini-50293465.html>)

ДОДАТКИ

ДОДАТОК А

Уривок з матеріалу «Андрухович у Норвегії поговорив із російським письменником: як відреагували українці»

8 вересня у мережі з'явилося повідомлення, що український письменник Юрій Андрухович візьме участь у публічній дискусії про війну в Україні з росіянином Михайлом Шишкіним у межах норвезького фестивалю Bjørnsonfestivalen. Про це спочатку повідомили на сайті фестивалю, а пізніше новина з'явилась на Facebook-сторінці Українського інституту книги. Українці у соціальних мережах відреагували на цю подію бурхливо. Як саме, розбиралося Суспільне Культура.

Що сталося?

Розмова Андруховича та Шишкіна відбулася в норвезькому місті Молде під час літературного фестивалю. Як зазначають на сайті, тема розмови була присвячена війні в Україні та її передумовам. Модерував зустріч польський письменник та журналіст Вітольд Шабловський.

«І Юрій Андрухович, і Михайло Шишкін є одними із найбільш визнаних авторів у своїх країнах. Обидва різко критикують Путіна, Шишкін залишив батьківщину понад двадцять років тому і продовжує свою опозицію режиму у Москві зі Швейцарії», – розповідають організатори.

Сам Шабловський у своєму Facebook зазначив: «В Україні вибухнула буря через наші дебати у норвезькому Молді. Все через зустріч Андруховича з російським письменником Михайлом Шишкіним. Багато людей вважає, що з письменниками з Росії не потрібно розмовляти. Водночас Михайло Шишкін говорив, що просить вибачення в українців за те, що Путін робить від імені Росії. І що просить вибачення, бо, дії Росії настільки страшні, що тут ніякі вибачення не будуть працювати. Андрухович говорив про те, що

народжується нова Україна. І що з кожним днем перемога стає все ближчою. Обидва погодились, що війна – це кінець режиму Путіна».

Реакція

Письменник Богдан-Олег Горобчук опублікував скріншот із недавнього інтерв'ю Шишкіна: «Я роблю, що можу. Я можу тільки говорити та писати. У мене тепер місія: довести людству, що росіянин – це не вбився. Що російська мова – це не мова вбивць».

«Коротше, все як завжди – русскай культура невінавата, вінават Путін. Звісно, це висновок лише з 2-х фрагментів, може, ви знаєте більше і напишете про це в коментарях, був би вдячний. А чого ви очікували?» – зазначив у дописі письменник.

«Блін, це так нівелює зусилля людей, які постійно говорять закордонцям – не зводьте нас з росіянами, це тригер так робити. А потім якийсь митець виступає з росіянами і на решту дивляться як на упереджених дурачків, які самі собі проблеми вигадують», – додала у коментарях до посту поетка Вікторія Фещук.

«Не може бути такого, що Україна просить накладати санкції на Росію, виводити бізнес з Росії, кенселити російську культуру, а письменник з України сідає за стіл з російським носієм культури гвалтівників і мародерів. Ця культура втратила право на перебування в цивілізованому товаристві. Своєю участю Андрухович робить шкоду культурній дипломатії», – додав письменник Андрій Тужиков.

«Ситуація з Андруховичем обурлива до сліз. Поки україністи й просто українці закордоном намагаються донести європейцями, чому славістика – не дорівнює русистиці, і виборюють по пів міліметра простору без російської культури, знаний письменник не гребує сідати за один стіл із руснею», – зробила допис у Twitter літературознавиця Тетяна Калитенко.

(<https://suspilne.media/279996-andruhovic-u-norvegii-pogovoriv-iz-rosijskim-pismennikom-ak-vidreaguvali-ukrainci>)

ДОДАТОК Б

Скріншот сторінки на YouTube української блогерки

Lybid' Project @LybidProject

Lybid' Project
@LybidProject
Підписалося 10,9 тис. користувачів

Спонсорувати Підписатися

ГОЛОВНА ВІДЕО YOUTUBE SHORTS СПИСКИ ВІДТВОРЕННЯ СПІЛЬНОТА КАНАЛИ ПРО КА >

Недавно завантажені Популярні

За що воює росіянин? - ЧАТ РУЛЕТКА з росіянами
22:26
4,7 тис. переглядів • 3 дні тому

Освіта на росії - найкраща в світі - ЧАТ РУЛЕТКА з росіянами
25:06
5,4 тис. переглядів • 10 днів тому

Пояснюю як дітям - ЧАТ РУЛЕТКА з росіянами
15:51
5,2 тис. переглядів • 2 тижні тому

Переграла російську методичку - ЧАТ РУЛЕТКА з росіянами
15:07
33 тис. переглядів • 3 тижні тому

ГОЛОВНА ВІДЕО YOUTUBE SHORTS СПИСКИ ВІДТВОРЕННЯ СПІЛЬНОТА КАНАЛИ ПРО КА >

Що там по 2022?
14:34
Найкраще за 2022 - ЧАТ РУЛЕТКА з росіянами
3,4 тис. переглядів • 1 місяць тому

У всьому винна Америка - ЧАТ РУЛЕТКА з росіянами
21:06
5,4 тис. переглядів • 1 місяць тому

«Ми же вас зашщали»
21:59
Так хто на кого напав? - ЧАТ РУЛЕТКА з росіянами
2 тис. переглядів • 1 місяць тому

Хлопці впливають на розумові здібності
22:40
Пропаганду роздали, мозок ні - ЧАТ РУЛЕТКА з орками
7 тис. переглядів • 1 місяць тому

росіяни загубили зв'язок з реальністю
16:09
росіяни проти здорового глузду - ЧАТ РУЛЕТКА з орками
4,2 тис. переглядів • 1 місяць тому

КРАІНА-ЗАДЗЕРКАЛЛЯ
20:20
Паралельна реальність росіян - ЧАТ РУЛЕТКА з росіянами
7,2 тис. переглядів • 2 місяці тому

ЩО ПО ХЕРСОНУ?
14:30
Зеленський в Херсоні, росія на колінах - ЧАТ РУЛЕТКА з орками
2,5 тис. переглядів • 2 місяці тому

НЕЗМІННА МЕТОДИЧКА
20:05
Стремоусов всьо, а методичка залишилась - ЧАТ РУЛЕТКА з...
5,4 тис. переглядів • 2 місяці тому

1 лютого 2023

(<https://www.youtube.com/@LybidProject/videos>)

ДОДАТОК В

Скриншот сторінки на YouTube українського блогера

Aleksey Durnev @AlekseyDurnev

Aleksey Durnev ✓

@AlekseyDurnev

1,28 млн підписчиков

Вы подписаны

ГЛАВНАЯ

ВИДЕО

SHORTS

ТРАНСЛЯЦИИ

ПЛЕЙЛИСТЫ

СООБЩЕСТВО

КАНАЛЫ

С

>

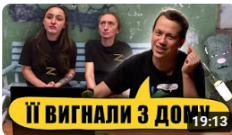

ЕЛЬВІРУ ВИГНАЛИ З ХАТИ | Упс, а що трапилось? #20

Aleksey Durnev ✓ 509 тыс. просмотров • 1 день назад

Для донатів редакції: <https://send.monobank.ua/jar/9Aka4XTrtE> Підпишіться на телеграм-канал Боже, яке кончене: <https://t.me/bozhejakekonc...>

Видео ▶ Воспроизвести все

ЕЛЬВІРУ ВИГНАЛИ З ХАТИ | Упс, а що трапилось? #20

509 тыс. просмотров • 1 день назад

Дурнев дивиться сторіс ZOMBI #21 (napisy PL)

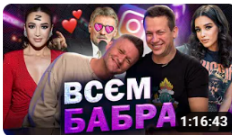
843 тыс. просмотров • 2 дня назад

Субтитры

Дурнев, Дантес та MONATIK у Вроцлаві | ПОЖЕЖА live!

610 тыс. просмотров • 11 дней назад

Дурнев і Міхienko дивляться сторіс ZOMBI...

1,6 млн просмотров • 2 недели назад

Субтитры

Грибний тріп на Останкіно | Упс, а що трапилось? #19

612 тыс. просмотров • 3 недели назад

(https://www.youtube.com/channel/UCfNrBzcNw_7ymcDi1CK_C8w)

ДОДАТОК Г

Скриншот сторінки на YouTube українського блогера

Андрій Попик @арорук

Андрій Попик ●
@арорук
151 тыс. подписчиков

Подписаться

ГЛАВНАЯ ВИДЕО ТРАНСЛЯЦИИ ПЛЕЙЛИСТЫ СООБЩЕСТВО КАНАЛЫ О КАНАЛЕ >

Наш тил! Чому кожна гривня повинна бути максимально ефективною. Андрій Попик і "Волонтери Поділля"
14 153 просмотра • 1 день назад

ДОЛУЧАЙТЕСЬ!
♥️♥️ АДРЕСА ФОНДУ: Хмельницький, вул. Кам'янецька, 63/1 ♥️♥️
♥️♥️ FACEBOOK ФОНДУ: ...
ПОДРОБНЕЕ...

Чат рулетка ▶ Воспроизвести все

БРАТСКИЙ НАРОД 59:10
Братский народ. Довга розмова на різні теми. чат...

ПОЛИТОЛОХ 10:02
Политолох с Воркуты. чат рулетка. Андрій Попик

НАШ ТИЛ! 46:37
Наш тил! Чому кожна гривня повинна бути...

РУZZКІЕ МАЖОРЫ 23:27
руZZкие мажоры про славу роZZии. чат рулетка....

150000 ВІРШ ЗІ СТІМУ 3:13
Вірш підписникам. 150000! Підпишіться на...

(https://www.youtube.com/@apopyk)

АНОТАЦІЯ

Дипломна робота на тему «Культура відміни як медіа явище в умовах війни» присвячена дослідженню комунікативних стратегій як невід'ємної складової загальної комунікативної діяльності класичних університетів, а також вивченню нових медіа як сучасного простору їх реалізації. У роботі вивчено питання результативності комунікативних стратегій університетів в умовах нових форматів комунікації із цільовими аудиторіями, зумовлених ковідною кризою та збільшенням суспільної ролі дистанційних форм взаємодії.

Об'єктом дослідження виступає процес культури відміни в медійному просторі під час повномасштабного вторгнення.

Предметом – форми, методи та соціально-культурні наслідки культури відміни в медійному просторі під час повномасштабного вторгнення

Мета роботи полягає у дослідженні культури відміни як медіа явища в умовах війни.

Аналіз джерельної бази дозволив охарактеризувати поняття засади культури відміни. Розкрити кенселінг як ознака маскульту сучасного розвитку інформаційно- комунікаційних технологій. Проаналізувати культуру відміни в медійному просторі під час повномасштабного вторгнення та тематичні групи медіа текстів культури скасування українського інформаційного простору. А також провести аналіз фактів кенселінгу в нарації українського міського простору.

У ході дослідження були проаналізовані соціально-культурні наслідки культури відміни в медійному просторі в контексті повномасштабного вторгнення. Виявлено, що ця культура спричиняє значний розкол у суспільстві, підштовхуючи людей до конфліктів та політичної напруженості. Також було виявлено, що культура відміни може призвести до обмеження

свободи слова та обміну інформацією, загрожуючи принципам демократії та правам людини.

Ключові слова: культура відміни, медійний простір, суспільно-культурні наслідки, медіаграмотність, повномасштабне вторгнення.

ABSTRACT

The diploma thesis on the topic "Culture of withdrawal as a media phenomenon in the conditions of war" is devoted to the study of communicative strategies as an integral component of the general communicative activity of classical universities, as well as to the study of new media as a modern space for their implementation. The article examines the issue of the effectiveness of communication strategies of universities in the conditions of new formats of communication with target audiences, caused by the Covid-19 crisis and the increase in the social role of remote forms of interaction.

The object of the study is the process of cancellation culture in the media space during a full-scale invasion.

The subject is the forms, methods and socio-cultural consequences of the culture of cancellation in the media space during a full-scale invasion

The purpose of the work is to study the culture of withdrawal as a media phenomenon in the conditions of war.

The analysis of the source base made it possible to characterize the concept of the basis of the cancellation culture. To reveal cancellation as a sign of masculinity in the modern development of information and communication technologies. To analyze the culture of cancellation in the media space during the full-scale invasion and thematic groups of media texts of the culture of cancellation of the Ukrainian information space. And also to analyze the facts of cancellation in the narrative of the Ukrainian urban space.

In the course of the study, the socio-cultural consequences of the cancellation culture in the media space were analyzed in the context of a full-scale invasion. This culture has been found to cause significant division in society, pushing people into conflict and political tension. It also found that a culture of cancellation can lead to restrictions on freedom of speech and information exchange, threatening the principles of democracy and human rights

Key words: cancellation culture, media space, socio-cultural consequences, media literacy, full-scale invasion.